

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Zł. w agenturach miejscowych miesięcznie 1 85 Zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,06 Zł wprost na pocztę lub u listowego kwartalnie 6,48 Zł, miesięcznie 2,16 Zł, dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 Zł, do Gdańska 4,00 Guld. Gd. do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 shil., do Stanów Zjedn. 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody echniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numer w lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank z w. Spół. Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank, Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz. Konto oszczędności: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: gasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 198. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski: wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeń na stronie 8-tamowej 12 groszy, w dziale reklamowym na stronie 1-3 tam. przed tekstem 90 groszy, wśród tekstu 50 groszy, za tekstem 40 gr dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 4-tam. w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 3-tam. przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50%, nadwyżki dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 procent nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne — Administracja nie przejmując odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

••• Rękopisów nadesłanych nie zwraca się •••

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, sobota, dnia 4-go lipca 1925.

Telefon nr. 50 i 51.

Londyn a Moskwa.

Zawodne rachuby angielskie na Niemcy.

W związku z wypadkami na Dalekim Wschodzie, gdzie emisariuszom sowieckim udało się wywołać w Chinach szeroki ruch przeciwański — widnokrąg polityczny zaczyna się pokrywać chmurami. W ostatnich dniach zaznacza się wzrost napięcia pomiędzy Londynem i Moskwą, a wywołana w Longhbourough mowa sekretarza stanu dla Indii Wschodnich, lorda Birkenheada, oświadczenia Chamberlaina oraz udzielony rosyjskiej agencji teleg. wywiad Cziczierina, zakrawają na zapowiedź zerwania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Anglią a Rosją.

Cziczerin mówi już bez ogródek o wojnie i z tupe-tem, którego nabrali w obecnym gronie bolszewickich swych kolegów i z przejętą od semickich dyktatorów Moskwy beczelnością, zapowiada zgubne jego zdaniem skutki zatargu zbrojnego dla Anglii, zareczając, że Sowiety nie mieszają się wcale do spraw chińskich.

Prawdopodobnie przebieg wypadków, o ileby do wojny rosyjsko-angielskiej doszło, potoczyłby się nieco innym torem, niż on zarysowuje się w bujnej wyobraźni Cziczierina. Oprócz wstrząsów w koloniach angielskich, których oddziaływanie na metropolie, niepodobna dziś jeszcze przewidzieć doszłoby przecież niechybnie do wielkiego falowania na przestrzeniach imperium rosyjskiego, a to mogłoby się snadnie zakończyć załamaniem ustroju sowieckiego, który opiera się na kruchych podstawach gwałtu mniejszości nad większością, na oszustwie, co nawet wobec ciemnych mas rosyjskich na dłuższą metę wystarczyć nie może.

Prorocтва więc p. Cziczierina co do wojny, są co najmniej jednostronne i noszą raczej charakter pogroźek z tej strony, która jest właśnie najbardziej w strachu. Wskazuje na to jego oświadczenie, jak każde twierdzenie Moskwy kłamliwe, iż Rosja do pożaru w Chinach nie dolewała oliwy, że w wywołaniu rozruchów nie ma-zała palców.

Zapewnienie to jest nietylko kłamliwe, ale nawet w powodzi kilkuletnich fałszów sowieckich bierze rekord beczelności aroganckich. Bolszewia od szeregu lat z wielkim nakładem sił i środków, z żydowską perfidią, a pruską systematycznością — pracuje usilnie na całym obszarze wschodnich kolonii angielskich nad wywołaniem fermentu rewolucyjnego. W ostatnim czasie zaszła w tej akcji tylko ta zmiana, iż po niepowodzeniach propagandy komunistycznej w Europie, gdzie nie udało się Moskwie doprowadzić do zbrojnych rewolucji, skierowała ona większą energię na Wschód, gdzie istotnie jest więcej materiałów palnych i wywołanie pożaru łatwiejsze.

Na Anglii mści się tu jej własny błąd zaniedbania, że beczynnie założonemi rękoma przypatrywała się sianiu wiatrów, ocknąwszy się dopiero w chwili pomruku burzy. Ale to jej rzecz. Niemożemy jej wyrzucać, czego nie zrobiła w celu takiego w swych koloniach u-normowania stanu rzeczy, aby ziarno komunistyczne nie znalazło wdzięcznego gruntu. Nie możemy się dziwić, że każdy naród żywi poczucie samodzielności i godności własnej, które zasadniczo zasługuje na sympatie i szacunek, chociaż w danym razie te dążności obrały sobie najgorszych protektorów, bo moskiewskich grabarzy swobody narodów.

Natomiast reagować nam trzeba na drugi błąd polityki angielskiej, jakim są uparcie i a niczem nieuza-sadnione próby Londynu odciągnięcia Niemiec od Rosji. Niemcy czy to Wilhelma czy Eberta, czy też znowu Hindenburga są cichym, ale konsekwentnym sojusznikiem Bolszewii, a nawet jej współtwórcą i poniekąd jej kierownikiem. Nawet angielskie plany Niemiec są starszej daty od sowieckich, celem ich jest zaszachowywanie i łamanie potęgi angielskiej, tembardziej od czasu, kiedy Anglia tak wybitnie pokrzyżowała dążność Berlina do zapanowania nad światem.

Wobec tego wszelkie próby Londynu na przekonanie Niemiec są z góry skazane na niepowodzenie, chociaż mogą być kosztowne. Ani poparcie apetytów niemieckich na rewizję granic, ani zgoda na wcielenie do rzeszy Austrii, ani nawet zwrot kolonii nie zaspokoiliby imperjalizm Prus, owszem była dla zachłanności ich nową zachętą i złowrogim poparciem.

Anglia z natury rzeczy zwrócić powinna się frontem nietylko ku Rosji, ale i ku Niemcom, a oprzeć się może natomiast trwale na porozumieniu z Francją, Polską oraz z jej sojusznikami. Jenó pod tym warunkiem może się Anglia oprzeć atakom ze Wschodu i co ważniejsze, jenó w ten sposób można uratować wogóle Europę przed nowymi katastrofami wojennymi.

S. M.

Gdańscy socjaliści w obronie Polaków.

Gdańsk, 2. 7. (AW.) Organ socjal-demokratów „Dan-ziger Volksstimme“ z powodu interwencji posła polskie-go Moczyńskiego, w sprawie śpiewania przez policję gdańską pieśni antypolskich i antyfrancuskich, pisze, iż gdańscy socjaliści winni poprzeć całkowicie wystapie-

ne posła Moczyńskiego, gdyż jest rzeczą wiadomą, że Gdańsk jest najbardziej hakatystycznym miastem ze wszystkich miast niemieckich, a powód który spowodował wystąpienie posła Moczyńskiego, jest napewno prawdziwy.

Incydent polsko-sowiecki.

Warszawa, 2. 7. (AW.) Między Ministerstwem Spraw Zagr. a rządem sowieckim odbywa się wymiana zdań w sprawie wydania porwanego przez straż pogra-niczną sowiecką polskiego oficera por. Maczyńskiego z korpusu ochrony pogranicza. Maczyński został onegdaj

w nocy porwany podstępem przez żołnierzy sowieckich, podczas inspekcji pogranicza. W odpowiedzi na to pol-scy żołnierze chwycili kilku żołnierzy sowieckich, wsku-tek czego powstał incydent, który zlikwidowany zosta-nie w drodze dyplomatycznej.

Polityka Stresemanna zachwiana.

Czy nastąpi przesilenie rządu Rzeszy?

Berlin, 2. 7. (Pat.) Konflikt między niemiecką partją ludową i niemieckimi narodowcami na tle polityki za-granicznej dr. Stresemanna zaostrzył się do tego stopnia, że poważne przesilenie w łonie koalicji rządowej jest nieuniknione. Na najbliższym posiedzeniu Reichstagu będzie się toczyła dyskusja nad polityką zagraniczną, przyczem oczekiwany jest gwałtowny atak niemieckich narodowców na Stresemanna z powodu jego stanowiska wobec paktu gwarancyjnego.

Berlin, 2. 7. (Pat.) „Vossische Ztg.“ donosi, że na wczorajszym posiedzeniu komisji spraw zagr. Reichstagu wszechniemcy oświadczyli się przeciwko dalszemu pro-wadzeniu rokowań w sprawie paktu gwarancyjnego. Sy-tuacja jest więc taka, że najsilniej reprezentowani w ko-alicji rządowej wszechniemcy w najważniejszej kwestii potępią politykę rządu, zastrzegając sobie w polityce zagranicznej pełną wolność działania.

Z marokańskiego placu boju.

Nieustanne ataki rifenów.

Paryż, 2. 7. (AW.) Sytuacja na froncie marokkań-skim jest bardzo poważna. Od kilku dni trwają nieustan-ne ataki rifenów, w kierunku na linię kolejową Fez-Tara. Abd-el-Krim zmobilizował wszystkie rezerwy, a nawet ściągnął część wojska z frontu hiszpańskiego i chce za wszelką cenę przerwać połączenie kolejowe na tej linii. Wojska francuskie podtrzymywane przez szcypy, wier-ne Francji, powstrzymują skutecznie ofensywę na tem odcinku. Na froncie hiszpańskim wojska hiszpańskie

dzięki osłabieniu sił przeciwnika, zdołały się znacznie posunąć w głąb kraju. 35 okrętów wojennych francus-kich i hiszpańskich patroluje nieustannie wybrzeże ma-rokkańskie, zapobiegając kontrabandzie broni i amunicji dla powstańców.

Paryż, 2. 7. (Pat.) W związku z konferencją fran-cusko-hiszpańską, „Journal“ dowiaduje się, że zdaniem francuskiego sztabu generalnego najpilniejszą operacją, jaką należałoby podjąć, byłoby zajęcie Tetuanu.

Stany Zjednoczone zajmą się sprawą chińską.

Londyn, 2. 7. (AW.) Według wiadomości z Wa-szyngtonu, sekretarz stanu Kellogg zamierza wykorzy-stać drugą konferencję w Waszyngtonie w sprawie roz-brojenia, celem omówienia przy okazji sprawy chińskiej. Projektuje on, że konferencja odbędzie się w ten spo-sób, że delegaci na konferencję rozbrojenia byłiby jedno-cześnie delegatami na międzynarodowy kongres sprawy chińskiej. Porządek dzienny konferencji w sprawie chińskiej — według Kellog'a — poruszyłby następujące sprawy:

1) Poszanowanie suwerenności chińskiej i gwaranto-

wanie nie naruszalności terytorii chińskich, oraz ich ży-cia gospodarczego.

2) Równouprawnienie wszystkich narodowości w Chinach.

3) Rewizji dotychczasowej polityki gospodarczej wielkich mocarstw wobec Chin.

4) Zapewnienie niewykorzystywania i nie mieszania się w stosunki chińskie, oraz rewolucje lokalne dla o-sięgnięcia swych celów.

Projekt Kelloga wywołał w Londynie niesłychanie poruszenie.

Nowa wyprawa na biegun ma się odbyć Zeppelinem.

Berlin, 2. 7. (Pat.) Pisma donoszą, że Amundsen ma zamiar przedsięwziąć w najbliższym czasie wyprawę na biegun północny. Wyprawa ta ma się odbyć Zepe-linem, co jednak uzależnione jest od odpowiednich roko-wań w sprawie zezwolenia na budowę takiego statku

powietrznego. Jak donosi w dalszym ciągu prasa, na podstawie informacji ze źródeł moskiewskich, sowiecy zamierzają również przyłączyć się do międzynarodowej wyprawy, projektowanej przez Nansena.

WISŁA POD WARSZAWĄ.

Warszawa, 3. 7. (Tel. wł.) Fala wód pod Warsza-wą wzrasta z szybkością 10 ctm. na godzinę. Poziom Wisły wynosił dziś w nocy o godz. 11 dwa metry, a o godz. 3-ciej 2 i pół metra ponad normę. Najwyższa fala oczekiwana jest jutro i pojutrze.

SKAZANIE WYWROTOWCA.

Warszawa, 3. 7. (Tel. wł.) Redaktor „Woli Ludu“ Trojanowski za wydrukowanie dwóch artykułów treści antypaństwowej skazany został na 10 miesięcy twier-dzy.

BISKUP WILEŃSKI MATULEWICZ USTĘPUJE.

Warszawa, 2. 7. (AW.) Dzienniki podają, iż dotych-czasowy biskup wileński Matulewicz ustępuje ze swego stanowiska, wobec wprowadzenia w życie Konkordatu i przemianowania diecezji wileńskiej na archidiecezję.

EWAKUACJA ZAGŁĘBIA RUHRY.

Crefeld, 2. 7. (Pat.) Akcja ewakuacyjna trwa w dalszym ciągu. Po ewakuacji mostu hamburskiego woj-ska sołusznice opuściły dzisiaj Rheinhausen i Hochfeld-Duisburg.

LINJA NAWIETRZNA AMSTERDAM—

JOKOHAMA.

Moskwa, 1. 7. (Pat.) Nowa rada gospodarcza przy-jęła plan opracowany przez Nansena w sprawie połą-czenia nawietrznego między Amsterdamem i Jokoha-mą. Droga prowadzić będzie przez Leningrad, Archan-gielsk, północną Syberję i przylądek Hope na Alasce. Podróż będzie trwała 7½ dni.

Olbrzymia klęska powodzi w krakowskim.

Poziom wody pod Krakowem zaczyna opadać. — W okolicach Warszawy widać się podnosi.

POZIOM WODY POD KRAKOWEM OPADA. — W OKOLICACH WARSZAWY WISŁA SIĘ PODNOSI.

Warszawa, 2. 7. (AW.) W górnym biegu Wisły punkt kulminacyjny powodzi minął i obecnie poziom wody zaczyna opadać. Natomiast w środkowym biegu Wisły w okolicach Warszawy woda znacznie się podnosi. W niższych położonych miejscowościach Warszawa i okolicy pracuje kilkuset robotników, saperów i harcerzy, którzy budują względnie podnoszą wały ochronne. Według sprawozdania dyrekcji robót publicznych, w powiatach krakowskim, chrzanowskim, wadowickim i bielskim, szkody wynoszą 25 000 000 zł., 53 wsie zostały zniszczone.

GROŹNE WIADOMOŚCI. — TYSIĄCE MORGÓW POLA ZALANE WODĄ.

Kraków, 2. 7. (Pat.) „Głos Narodu” komunikuje: Dyrekcja robót publicznych sporządziła szczegółową statystykę szkód, wyrządzonych przez powódź w pięciu powiatach: krakowskim, chrzanowskim, wielickim, wadowickim i bielskim. W powiatach tych 50 gmin zostało zalanych, 21 800 morgów pola zniszczonych, 47 850 mieszkańców pozbawionych dachu nad głową, bądź też bezpośrednio zagrożonych. Inne powiaty, jak bielski, oświęcimski, nowotarski, nowosądecki i gorlicki poniosły również olbrzymie szkody — dotychczas jeszcze nie oszacowane. Według prowizorycznych obliczeń, szkody, wyrządzone przez powódź we wspomnianych pięciu pierwszych powiatach wynoszą 20 milj. zł. P. wojewoda Kowalikowski zażądał od Ministerstwa 200 000 zł. na doraźną pomoc żywnościową dla powodzińców, licząc po 1 zł. dziennie na osobę. Dalsza akcja prowadzona jest zależnie od rozmiarów katastrofy.

Do Komitetu powodziowego w Krakowie nadeszły dalsze wiadomości o rozmiarach wylewów. W powiecie żywieckim woda zalała 9 wsi, zniszczyła 900 morgów pola, uszkodziła 46 domów, z tych jeden murowany uchroniła, a nadto 4 duże mosty drewniane zerwała i 3 poważnie uszkodziła. Kładki zostały niemal wszystkie uniesione. Trzysta osób znalazła się bez środków do życia. Drogi powiatowe na przestrzeni Żywca—Przyborów, Żywca—Trzebinia, Żywca—Sobotnia Mała—Łodygowice—Ciecina—Wieprz itd. zostały zalane wodą na wysokość pół metra. Most kolejowy w Jelesni podmyty tak, że komunikacja kolejowa odbywa się z przesiadaniem.

W pow. nowotarskim 6 gmin jest poważnie zagrożonych, 50 domostw otoczonych wodą, jednak nie zaszła potrzeba dełożowania mieszkańców ze względu na spadek wód. Na rzece Krośnicy pod Krościenkiem został zerwany duży most drewniany, a droga do Jazowska zalana.

W pow. chrzanowskim 10 gmin jest zalanych, 484 gospodarstw silnie uszkodzonych, 1936 osób potrzebuje natychmiastowej pomocy. Drogi na przestrzeni Okleśna—Bobrek—Gołowice zalane. W pow. bielskim zalanych jest 8 gmin nad Solą i 9 nad Białką. Dełożowano z 34 domów 175 osób. Most na Sole w Kętach nadwreżony, komunikacja wstrzymana. Trzy tysiące morgów pola pod wodą.

W pow. wadowickim 10 wsi zalanych, 500 domów otoczonych wodą, dełożowano 2000 mieszkańców. Drogi Wadowice—Zator ku Brzeźnicy przerwane w 3 miejscach. W pow. wielickim potok Serafa zalał 3 gminy, Wisła 4.

W pow. krakowskim 10 gmin znalazło się we wodzie, około 500 domów zalanych, gościniec Tynieć—Skawina w dwóch miejscach przerwany, droga Kraków—Liszeki przerwana koło Przegorzał, most w Borku Fałęckim na Wildzie uszkodzony, tak, że odbywa się jedynie komunikacja piesza oraz lekkimi pojazdami. Około 30 kładek woda uniosła, robiąc w kilkudziesięciu miejscach głębokie wyrwy. Również w wielu okolicach woda zniosła grunt na znacznej przestrzeni.

Kraków, 2. 7. (Pat.) Wisła nieznacznie, ale stale opada.

AKCJA PRZECIWPOWODZIOWA NA POMORZU.

Toruń, 2. 7. (Pat.) Wczoraj, dnia 1 lipca br. odbyło się pod przewodnictwem p. wicewojewody Ewerta-Krzemieńskiego posiedzenie komitetu dla akcji przeciw powodziowej. W posiedzeniu tem wzięli udział przedstawiciele władz administracyjnych i wojskowych oraz inspektoratu dróg wodnych. W toku dyskusji ustalono szereg wytycznych, mających na celu ochronę społeczeństwa od ewentualnych szkód na wypadek powodzi. Zauważono przytem, iż wedle obecnych danych, ziemiom pomorskim nie grozi niebezpieczeństwo w tak katastrofalnych rozmiarach, jak w r. 1924; w każdym jednak razie wszelkie środki ostrożności zostaną przedsięwzięte.

Krytyczna sytuacja w Chinach.

Pekin, 1. 7. (Pat.) „United Press” podaje: Sytuacja w całych Chinach jest krytyczna. Widoki pokojowego załatwienia konfliktu maleją z godziny na godzinę. Gen. Feng i centralny rząd w Pekinie otrzymują ze wszystkich stron kraju objawy sympatii. Jakkolwiek gabinet nie chce doprowadzić biegu wypadków do ostateczności, to jednak trudno mu będzie opanować ruch, który wywołał. Z Kantonu donoszą o dalszym wzmocnieniu się rządu. Oficjalny organ rządu ogłosił przed kilku dniami

oświadczenie kupców niemieckich, w którym ci ostatni potępiają fakt strzelania do bezbronnnych Chińczyków.

Paryż, 1. 7. (Pat.) „Gaulois” podkreśla w sprawie wypadków w Chinach, że mocarstwa zachodnie są ofiarami braku silniejszego ich związku wobec Sowietów.

London, 1. 7. (Pat.) Według informacji, otrzymanych z Waszyngtonu, minister pełnomocny Stanów Zj. przybywający wkrótce do Pekinu, ma instrukcje swego rządu w sprawie wszczęcia w najbliższej przyszłości rokowań co do eksterytorjalności cudzoziemców.

Wczorajsze posiedzenie Sejmu.

Obrady nad ustawą o parcelacji i osadnictwie.

Warszawa, 2. 7. (Pat.) Po kilku pierwszych czytaniach przystąpiono do dalszych obrad nad ustawą o parcelacji i osadnictwie. Rozprawa zaczęła się nad art. 2. Pos. Milczyński (NPR.) zgłosił poprawkę. — Pos. Sergiusz Kozicki (kl. ukr.) domagał się wyłączenia z pod parcelacji majątków fundacyjnych. — Przy art. 3 pos. Kawecki (ZLN.) przemawiał przeciwko przepisowi art. 3. — Pos. Sommerstein (kl. żyd.) proponuje pewne modyfikacje kar na wierzycieli, dopuszczających się uchybień przy parcelacji. — Pos. Pluta (zw. chl.) wnosi, aby przymusowy wykup objął także majątki, nabyte przez obecnych i byłych posłów i senatorów, urzędników urzędów ziemskich i Min. Reform Roln. oraz członków dyrekcji i rad nadzorczych upoważnionych instytucji parcelacyjnych. — Pos. Łuszczewski (Chrześc. Nar.) proponuje skreślenie punktu, przewidującego przymusowy wykup majątków, wydzierżawionych nie dłużej niż na 6 lat.

Przystąpiono do art. 4, normującego maksimum posiadania. Przemawiał pos. Raczkowski (ZLN.)

Pos. Smoła (Wyzw.) i pos. Dąbrowski Stefan (Chrz. Nar.) który podnosi, że w licytacji in minus przy określaniu maksimum posiadania panuje powszechna dowolność Mówca proponuje następujące brzmienie art. 4:

„Zmiana nastroju rolnego Rzeczypospolitej może być przeprowadzona jedynie na zasadzie zachowania produkcji rolnej w stanie równowagi trwałej. Zasada ta jest następująca: na ogólnym obszarze obsianych użytków rolnych ponad 50 ha może być przeprowadzone zmniejszenie tej kategorii do takiej granicy maksymalnej oraz przy takiej szybkości procesu parcelacyjnego, by spadek produkcji ilości zboża chlebowego rzuconego na rynek przez malejące gospodarstwa większe był stale wyrównywany przez wzrost produkcji zboża chlebowego rzuconego na rynek przez wzrastające gospodarstwa włościańskie.

W dalszej dyskusji szczegółowej nad art. 4 przemawiał pos. Kordowski.

Pos. Mochniuk (kl. ukr.) który wnosił poprawkę, aby obowiązkowi parcelacji nie podlegały użytki rolne, stanowiące własność gromad wiejskich.

Następnie przystąpiono do art. 5.

Czerwone panamy.

Rozkwit korupcji w sowieckim raju.

Moskwa, w czerwcu.
(Korespondencja własna)

W tych dniach urzędowa agencja potwierdziła wieść powtarzaną od paru dni po cichu przez całą stolicę: redaktor naczelny gazety „Izwestija” Stiklow dostał dymisję. Co to było, jak to się stało, że znakomity publicysta, który zajął przy czerwonych carach stanowisko Gurlanda t. j. redaktora półurzędowej gazety „Rassija” nagle ma zniknąć z horyzontu.

W każdym razie ze szpalt „Izwestiji” znikły dyplomatyczne „stiekłowie”. Tak zwaly się długie i nudne, a uroczyście wywody redaktora naczelnego „Izwestiji”. Ich miejsce zajęły również nudne, ale gorsze co do poziomu i znajomości rzeczy artykuły p. Skworcowa. Tajemnica tej nagłej zmiany napewno wyjaśni się za jakiś czas. A tymczasem rozmyślając o niej, mimowoli natknęłam się na zupełnie wyjaśnioną sprawę redaktora „Prawdy” moskiewskiej p. Sosnowskiego, ongiś komisarza do spraw prasy w Petersburgu.

Wymowny a mniej „uroczysty” od p. Stikłowa p. Sosnowskij napisał w swojej „Prawdzie”, która słynie z tego, że od czasu do czasu udaje opozycję względem sfer oficjalnych, że urzędowy trust elektryczny zawarł niekorzystną umowę o dostawie materiałów radiotelegraficznych z jakąś kompanią francuską. W artykule tym wyraźnie dawano do zrozumienia, że stronniczy t. zw. kierunku gospodarczego w komunizmie („choziajstwienniki”) zarobili coś na tej transakcji. Artykuł Sosnowskiego wywarł takie wrażenie, że „choziajstwienniki” nie mogli sprawy przemilczeć. I oto wyznaczono specjalną komisję pod przewodnictwem samego Dzierżyńskiego dla zbadania sprawy.

Komisja po tygodniu prac ogłosiła werdykt: „Elektrotrust jest w porządku, redaktor Sosnowskij rzucił oszczerstwa pod adresem towarzyszy”. Wszystko byłoby dobrze, możnaby nawet powiedzieć, że p. Sosnowskij poświęcił się dla wykazania czystości rąk „gospodarzy” sowieckich... gdyby... gdyby nie to, że komisja trafiła na zupełnie nowe ślady. P. Sosnowskij występował nie w swoim imieniu. Za plecami jego stał sam p. Boncz-Grujewicz t. j. kierownik kancelarii Rady komisarzów Sowietów od dnia 7 listopada 1917 r. aż do dni obecnych. P. Włodzimierz Boncz-Grujewicz jest poza „służbą” dyrektorem tytularnym Niżegorodzkiego

instytutu elektrycznego. P. Boncz-Grujewicz jeszcze przed rewolucją słynął w kołach swoich przyjaciół ze swej chciwości i skąpstwa. Jako przyjaciel serdeczny Lenina od początku przewrotu osiadł na „cieplem miejscu” i robił dobre interesy.

W szeregu instytucji, współpaństwowych w trustach w kooperatywach, spółkach — wszędzie figurują jego krewni bliżsi i dalsi. Na czele Niżegorodzkiego instytutu radio-telegrafu stoi również krewniak dyrektora kancelarii Sowarkommu. Ten więc instytut związany z elektrownią Niżegorodzką miał dostarczać przyrządy i materiały radiotelegrafii komisariatowi poczt i telegrafów. A tu nagle dochodzi do skutku transakcja wręcz konkurencyjna. Stąd rewelacje i gromy Sosnowskiego przyjaciela Boncz-Grujewicza.

Komisja Dzierżyńskiego wyciągnęła tę całą sprawę na wierzch. Mówi o tem cała Moskwa. Konkurencja dwóch trustów wśród rządzącej partii wywołuje powszechną sensację. Samo powstanie tego rodzaju historii ujawnia, że nawet gatunek Panamy w państwie Sowietów nie jest inny, niż w krajach kapitalistycznych. Wysocy dostojnicy, wpływy, sprzedajna prasa, duże zarobki, transakcje ze swoim i obcym przemysłem.

— A. Z. —

Przegląd polityczny.

MIN. MORAWSKI ZASTĘPOWAĆ BĘDZIE

MIN. SKRZYŃSKIEGO.

Minister rezydent przy Lidze Narodów p. Kafetan Morawski powołany został na czas nieobecności ministra spraw zagr. p. Skrzyńskiego do dyspozycji p. prezesa Rady Ministrów, którego zastępować będzie w kierownictwie politycznym M. S. Z.

OBIAD U AMBASADORA CHŁAPOWSKIEGO.

Ambasador polski i pani Chłapowska wydali wczoraj obiad na cześć ministra spraw zagr. Brianda. Obecni byli na obiedzie Ignacy Paderewski z małżonką oraz ambasadorowie Japonii i Stanów Zjedn., poseł egipski, gen. Weygand oraz wielu wyższych urzędników ministerstwa spraw zagranic. francuskiego i wiele wybitnych osobistości ze świata paryskiego.

UZNANIE PAŃSTW BAŁTYCKICH.

Jak donosi „Rigas Sinas”, rząd jugosłowiański postanowił uznać państwa bałtyckie de jure. Urzędowa deklaracja w tej sprawie ma ukazać się w jesieni.

VOTUM ZAUFANIA DLA RZĄDU GRECKIEGO.

Izba uchwaliła votum zaufania dla rządu 185 głosami przeciw 14 oraz przyjęła rezolucję rządu, w myśl której izba przerwie swe prace do dnia 15 października i utworzy komisję, złożoną z 30 członków, upoważnioną do uchwalenia konstytucji. Konstytucja ta będzie przedstawiona izbie do załatwienia po podjęciu przez nią po-
nownie pracy.

SPRAWA UREGULOWANIA DŁUGÓW.

„United Press” donosi: Konferencja urzędu skarbowego z przedstawicielami Włoch w sprawie uregulowania długów została już po kilku dniach zerwana. Konferencja została dziś odroczone bez ustalenia terminu dalszych posiedzeń. Departament stanu zamierza wysłać drugą ostrą notę w kwestii długów do Bukaresztu.

Według „Petit Journal”, jest rzeczą prawdopodobną, że rząd francuski upoważni niebawem ambasadora swego w Waszyngtonie do oznajmienia rządowi amerykańskiemu, że wysłana będzie specjalna misja francuska jako dowód wyraźnego uznania długu francuskiego.

KRYZYS WALUTOWY PAŃSTW ROMAŃSKICH.

Na giełdzie włoskiej ujawnił się znaczny spadek kursu lira. Frank francuski, który przedwczoraj notowany był 128, wyniósł wczoraj 130,5, funt szterlingowy podniósł się ze 137 do 148, dolar z 28,3 do 29,4. Dzienniki zastanawiają się nad przyczynami tego ogromnego spadku, przyczem zaznaczają, że minister skarbu de Stefani ma zamiar ustąpić i że Mussolini objąłby tymczasowo tekę skarbu.

Jedną z wybitnych osobistości świata finansowego oświadczyła w wywiadzie z „Echo de Paris”, że zniżka kursu franka jest następstwem potrzeb handlowych oraz spłaty przez skarb w dniu 30 czerwca rb. przypadającej w tym terminie raty długu handlowego w Nowym Jorku, który to dług był jednym z największych do spłacenia w obecnym roku. Wspomniana osobistość zaznaczyła, że możliwy jest jeszcze spadek franka w dniu dzisiejszym, jednakże w ciągu 3 do 4 dni nastąpi zwiększenie kursu franka.

Z bliska i z daleka.

— Koncert propagandowy muzyki polskiej. Wczoraj wieczorem odbył się w Paryżu ostatni z cyklu koncert propagandowy muzyki polskiej. W koncercie tym wzięli udział pianista Smeterling, śpiewaczka Janina Bathory oraz prima balerina Halina Smalcówna, która w przepięknych strojach wykonała szereg tańców do muzyki Chopina, Paderewskiego i Wieniawskiego. Smalcównę oklaskiwano entuzjastycznie.

— Pożar teatru. Jeden z największych teatrów w Sztokholmie Svenska Teater spłonął dziś w nocy. Pożar wybuchł około godz. 4 rano, a w godzinie później cały budynek był już ogarnięty płomieniami tak, że o ratowaniu jego nie było już mowy. Z okoliczności, że pożar wybuchł w kilku miejscach odrazu można wnioskować, że chodzi tu o rozmyślnie podpalenie budynków.

— Zgon hr. Lerchenfelda. W Monachium zmarł były poseł hr. Hugo Lerchenfeld w 82 roku życia. Lerchenfeld był znany w Warszawie z czasów okupacji niemieckiej, był on przedstawicielem bawarskim w Radzie Związkowej Rzeszy przez 38 lat.

Wiadomości z Torunia.

— **Złot huica harcerskiego.** W złocie huica harcerskiego który się odbył w Toruniu w dniach 28 i 29 czerwca brało udział 17 drużyn. W tem 10 toruńskich, 2 z Chełmży, 2 z Kowalewa, jedna drużyna wiejska z Grzywny, jedna z Wąbrzeźna i jedna z Golubia.

— **Samobójstwo.** W niedzielę rano o godz. 4.30 pozabawiał się życia marynarz Dąbrowski Władysław wystrzałem z karabinu służbowego w chwili pełnienia służby wartowniczej nad Wisłą. Przyczyna tego kroku na razie nie stwierdzona.

— **Włamanie.** W poniedziałek, 29 czerwca dokonano włamania zapomocą wylamania drzwi do składu kawy Kaisera przy ul. Mickiewicza 83. Wysokości strat nie zdołano ustalić z powodu nieobecności zarządczyni sklepu.

— **Zaginął mężczyzna.** W dniu 13 maja br. przyjechał do Torunia, gdzie miał termin sądowy, Stanisław Hencel, lat 31 mieszkający wsi Górka pow. toruńskiego. Do domu jednak nie wrócił i wszelkie wieści o nim od tego czasu zaginęły. Strakana żona prosi wszystkich, którzyby wskazać mogli

miejsce pobytu jej męża, o powiadomienie pod adresem Górsk Maria Hencelowa u pp. Gałuszewskich. Rysopis zaginionego: niskiego wzrostu, brunet, twarz ogolona, oczy czarne; miał na sobie ubranie granatowe, czapkę popielatą i czarne trzewiki.

— **Pod adresem Dyrekcji Gazowni i Elekrowni w Toruniu** zwracamy zapytanie, czemu już o pół nocy gasi się wszystkie prawie latarnie na ulicy Bydgoskiej, pogrążając i tę ulicę i przyległy park w morzu ciemności? Dzielnica wcale do bezpiecznych nie należy, a oszczędność tego rodzaju nie powinna mieć miejsca choćby przez wzgląd na bezpieczeństwo publiczne.

— **Komitet obchodu wianków** ogłasza 3 konkursy mające się odbyć w dniu święta 4 lipca. Odbędzie się konkurs łodzią żywych obrazów i wianków. Wyznaczono z tego powodu 6 nagród dla uczestników.

— **Policja dokonała w ostatnich dwóch dniach 11 aresztowań i wpisała 12 raportów** za przekroczenia.

i nigdy nie ukrywał, że jest zwolennikiem kooperacji przemysłu niemieckiego z francuskim. Najwyższe zdumienie ogarnęło wszystkich, którzy interesują się wewnętrznymi stosunkami prasy niemieckiej. „Kreuzzeitung“ ogłosiła sprostowanie tych wiadomości, jednakże ze sprostowania tego zdaje się wynikać, że redakcja „Kreuzzeitung“ liczy się z zupełną zmianą przekonań u... nabywcy akcji.

B. Z.

WSZECHPOLSKI ZJAZD POLSKIEGO ZWIĄZKU KOLEJOWCÓW.

Od 28 czerwca obraduje we Lwowie VII-my Ogólny Zjazd Polskiego Związku Kolejowców. Delegaci z całej Polski udali się w pochodzie do kościoła OO. Dominikanów, gdzie po uroczystej Mszy św. z kazaniem odbyło się poświęcenie 2 nowych sztandarów Koła miejscowego i Koła ruchu Polskiego Związku Kolejowców, poczem delegaci wraz z gośćmi w długim pochodzie udali się do gmachu Teatru.

Uroczystego zagajenia dokonał poseł prezes Paczkowski, przypominając cel Zjazdu, który ma wydać bilans całorocznego dorobku moralnego oraz osądzić, czy praca Związku była państwowo-twórczą, wspomniawszy także p. prezesa zasługi pierwszych założycieli Związku.

Marszałek Zjazdu powitał przybyłych przedstawicieli władz, m. i. senatora Thulliego (Chrz. Dem.) oraz licznych przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych, poczem udzielił głosu przedstawicielowi N. K. p. Radcy Nowosielskiemu, który imieniem p. Ministra Kolei złożył życzenia owocnych obrad, poczem przemawiali: p. Wojewoda Garapich, p. Wiceprezydent Miasta Chłamt, p. Poseł Zagajewski, imieniem Klubu poselskiego (Zw. L. N.) p. Prezes Dyrekcji Lwowskiej Barwicz, Dr. Danielski, imieniem Zw. Chrześcijańskich, p. Skoczelaś, im. narodowej organizacji kobiet, Dr. Kobyłewski, imieniem Związku pracowników kolejowych, p. Wojciechowski imieniem Związku urzędników średnich, p. Riełoch imieniem Dyr. Budowy w Warszawie, p. Gondecki imieniem Centrali Spółdzielni.

Podczas obiadu marszałek wniósł toast na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Poseł inżynier Paczkowski na cześć Ministra Kolei, na co odpowiedział z podziękowaniem w imieniu p. Ministra p. Radca Nowosielski. Następnie odbyło się posiedzenie plenarne Zarządu Głównego oraz Komisji Mandatowej.

W drugim dniu obrad marszałek Zjazdu przystąpił do wyboru poszczególnych Komisji, poczem nastąpiło sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego. Prezes Poseł Paczkowski przedstawił Zjazdowi starania i zabiegi Zarządu Głównego na terenie Sejmu; w sprawie u-

staw i rozporządzeń Zarz. Gł. konferował ze stronnictwami w Sejmie, aby posłów zapoznać ze stanowiskiem, w związku w sprawach dotyczących kolei i kolejowców. — Najważniejsze sprawy np. spraw o organizację kolei, sprawa kasy chorych i inne wzięły w Sejmie pomyślny obrót, inne są w toku. — Na skutek starań Zarz. Gł. wniesione zostały nowe do ustawy uposażeniowej i emerytalnej, dotyczące urlopów do prac w Związku oraz zaszeregowanie nadrezydentów w Małopolsce.

Sprawozdanie zakończone zostało złożeniem mandatów Zarz. Gł. do rąk Zjazdu, uzupełnili pp.: Budniak i Kacanik oraz generalny Sekretarz p. Pobożny. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej złożył p. Kleinberger, zgłaszając imieniem Komisji wniosek o udzielenie ustępującemu Zarządowi Głównemu absolutorium. Dyskusję nad sprawozdaniem Zarz. Gł. oraz głosowanie nad absolutorium odłożono do dnia następnego. — Popołudniu obrady we wszystkich Komisjach oraz zwiedzanie osobliwości miasta przez delegatów, niezajętych w Komisjach. —

Nowa Wystawa.

Nie minęły jeszcze echa wielkiej Wystawy Międzynarodowej w prastarym grodzie Przemysława, a już rzemieślnik wytrwały w walce z nasuwającymi się trudnościami dźwiga życie gospodarcze z upadku, rzetelnie podejmując się odbudowy rzemiosła polskiego. W tej pracy nad wskrzeszeniem i ożywieniem naszego życia przemysłowego, biorą czynny udział ci wszyscy rzemieślnicy, którym leży na sercu dobro państwa i społeczeństwa.

Jak zawsze wysuwa się na plan pierwszy rzemieślnik miasta Krotoszyna, które mimo, że należy do rzędu mniejszych miasteczek, znane jest ogółowi choćby z bardzo pięknych i wszechstronnych wystaw rzemieślniczych, stanowiących jakby przegląd swoich sił i dokonanych wysiłków rzemieślniczych.

Program przyszłej wystawy jest dokładnie opracowany. Ekspozyty, mające prawo do odznaczeń, muszą pochodzić z własnych warsztatów pracy wzgl. własnych hodowli. Ceny miejsc jednego m² zajętej przestrzeni są bardzo niskie i nadzwyczaj udogodnione, gdyż wahają się między 5 a 2 zł. Kierownictwo samej wystawy spoczywa w rękach wytrawnych, co daje rękojmię jaknajwyższego poziomu samej wystawy.

Poznańska Izba Rzemieślnicza sądzi, że społeczeństwo nie poskąpi swego poparcia i że liczne rzesze gości odwiedzą wystawę między 2 a 9-tym sierpniem.

GŁOS POMORSKI

Filja w Toruniu, ul. Szeroka 46

Telefon 323

Telefon 323

przyjmuje:

ogłoszenia, druki, zamówienia, abonament itp. na warunkach zwykłych.

Rozsprzedaż Głosu Pomorskiego

codziennie wieczorem

STEFAN ZEMBRZUSKI.

Skruszone pęta.

Powieść.

4)

— Tylko spokojnie, mój chłopcze, bez ekstremów. Poco mu to zaraz w oczy mówić. Przestać bywać — i koniec. Pamiętaj o tem powinienes, żeś synem wyższego urzędnika, sam kiedyś będziesz tu sędzią, więc nie wypada ci utrzymywać bliższych stosunków z bylekim.

— Bylekim przecież tego domu nazwać nie można. Są to ludzie najlepszego towarzystwa, inteligentni.

— Dla nas oni istnieć nie powinni, bo są wrogami naszej państwowości.

— Ach, to polityka. Porzucmy ją już raz w stosunkach towarzyskich.

— Nam nie wolno. My tu wszędzie i zawsze pamiętać musimy o tej wielkiej roli, jaka nam tu przypada w udziale. A ci Sobińscy są gorsi od innych nawet... Słyszałem, że młodego nie chcieli nawet mianować referendarzuszem ze względu na jaskrawe jego przekonania polityczne.

— Nie wiele on sobie z tego robi, — żywo odpowiedział Henryk. — Dostał doskonałą posadę w banku.

— Nie o to chodzi, ale zrozumieć, iż towarzystwo takich ludzi może ci zaszkodzić w karierze urzędowej.

— Chętnie się jej wyrzeknę, jeżeli ma ona zależeć od takich warunków.

Na to odezwany się syna, które radca uznał za bluznierstwo, nie znalazł ani słowa odpowiedzi.

— Widzę, że z tobą dziś nie dojdę do ładu, — powiedział wreszcie po chwili milczenia. — Muszę ci jednak zwrócić uwagę na to, że źle wybierasz sobie powierników. Ktoś, komu mówiłeś o swoich zamiarach matrymonialnych, tak o tem rozpowiadał głośno, że wiadomość ta doszła aż — do Prezydium Policji. I potrzebne to?

Henryk zarumieniał się ze wzruszenia i tłumionego gniewu. Stał ze spuszczoną głową, bo nie śmiał spojrzeć ojcu w oczy.

— Jako twój ojciec, — ciągnął radca dalej, — muszę ci powiedzieć, że bardzo mi było przykro, że o tem dopiero dowiedziałem się drogą okólną — przez Prezydium Policji.

Ta spokojna wymówka ojca zrobiła wrażenie na Henryku.

— Wiedziałem o tem, ojciec, że zamiarom tym nie będziesz przychylny, więc dlatego też ukrywałem się z nimi.

— Niedobre dziecko, sprawiłeś mi tem podwójną przykrość: raz, że miałeś coś tajnego przedemną, a następnie, że ułokowałeś tak niewłaściwie swoje uczucia.

— Chyba nic do zarzucenia pannie Sobińskiej nie masz? — zapytał żywo Henryk.

— Nie — oprócz tego, że jest Polką... A w naszych warunkach już to bardzo dużo.

— Jest Polką — odpowiedział spokojnie Henryk. — Ale nie jest jeszcze powiedziane, że nie zostanie Niemką, gdy mnie poślubi.

Ten spokojny ton podzielał i na samego Horsta. Po chwili odczwał się już nieco spokojniejszym tonem:

— Oj, to są złudzenia młodości i miłości, dziecko moje — powiedział ze smutkiem. — Nie znasz tego narodu i jego kobiet. Meżczyźni się u nich prędzej wynaradawiają, kobiety — nigdy. Nasz żelazny kanclerz powiedział.

— Ależ ojciec, poco mamy mieszać politykę do naszych uczuć... Zaręczam ci, że moja żona będzie, gdy tylko mnie poślubi, taką samą dobrą Niemką, jak i moja matka....

— Czyś się już oświadczył? — przerwał mu radca z niepokojem.

— Nie, — odpowiedział Henryk po chwili namysłu. — Jestem jednak pewny jej uczucia. Znany się wszak od dzieci. Uważam, że tymczasem, dopóki nie mam odpowiedniego stanowiska, przedwczesne by o tem było z nią mówić.

— Postąpiłeś tu bardzo mądrze — odpowiedział mu radca, zupełnie już uspokojony. Przez myśl mu przeszło, że trzeba będzie jaknajprędzej usunąć syna z Poznania na czas jakiś

Na tem radca postanowił zakończyć rozmowę z synem, bo i tak już ona o cały kwadrans opóźniła jego zwykłą drzemkę poobiednią.

— No, więc tymczasem niebezpieczeństwa nie ma, — stwierdził z radością. — Pamiętaj na przyszłość wybierać sobie bardziej godne zaufania osoby do zwierzeń... A jak ci przyjdzie gwałtowna chęć do żeniaczki, zwróć się owarcie do mnie, a ja ci dopomogę. Tu w domach urzędników naszej sfery jest dużo panien... Wybieraj sobie jedną, nie czekając, aż zostanie asesorem, tymczasem pomieścicie się razem z nami. Chwała Bogu wystarczy nam na utrzymanie jeszcze jednego członka rodziny... A tymczasem, mój Henryku, chciałbym się przespać, bo i tak już przegawędziłem z tobą swój czas...

Wychodząc od ojca, Henryk stopniowo przychodził do zwykłej równowagi duchowej. Ostatnie słowa ojca najwięcej utkwily mu w pamięci, a wyobraźnia zaczęła mu przedstawiać piękny obraz wspólnego pożycia z tak mu drogą panną Heleną Sobińską pod dachem rodzicielskim.

— Bo i w samej rzeczy, co mogą mieć przeciwnego? — myślał, spacerując po cienistych ścieżkach ogrodu. Panna dobrze wychowana, znamy się doskonale, — a że Polka, nic to nie szkodzi. Gdybyśmy się zaraz pobrali i ona weszła do naszej rodziny czysto niemieckiej, to tu odpołszczenie jej poszłoby łatwiej, niż w razie, gdy byłibyśmy sami tylko we dwoje... Pomysł ojca jest genialny... Trzeba rodziców postawić wobec faktu dokonanego i jaknajprędzej tę sprawę załatwić...

Tu serce zakochanego Henryka zaczęły dręczyć pewne niepokoje i obawy. Ta Hela, która on uważał jako swą siostrę, z którą od tylu lat łączył go serdeczny stosunek, od jakiegoś czasu stała się inną...

Tak, przypomina sobie dokładnie, od kiedy to zaszła w niej ta zmiana: od przyjazdu tego nieznajomego Leskiego, który cały ich dom zrewolucjonizował, tego radykała, agitatora wielkopolskiego.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Nasze drogi śródlądowe.

Dziś Wisła od Przemszy do Gdańska leży całym swym biegiem w naszym posiadaniu. W obrębie Wolnego Miasta leży jedynie około 20 kilometrów rzeki, znajdującej się pod zarządem Rady Portu Gdańskiego, która to rada jest złożona w połowie z Polaków, w połowie z Gdańszczan.

Wisła przecina cały kraj nasz z południa na północ, biegnąc jego środkiem przez najżyźniejsze i najbogatsze okolice.

W kierunku z zachodu na wschód posiadamy również gotową już wodną drogę, a to w postaci Noteci, która przez kanał bydgoski i Wisłę, dalej przez Bug, Muchawiec, kanał Królewski i Pinę prowadzi na Prypeć, a przez nią na Dniepr, łącząc w ten sposób rzeki niemieckie z rzekami wschodnimi.

Na południe leży w naszym posiadaniu górny bieg Prutu i Dniestru, które to rzeki dotykają prawie Sanu.

W naszej mocy leży dokonanie połączenia tych rzek kanałem i uzyskanie przez to bezpośredniego połączenia drogą wodną Bałtyku z morzem Czarnym przez porty zaprzyjaźnionej z nami Rumunii.

Widzimy więc, iż nasze rzeki i kanały dają nam nie tylko możliwość łatwej a taniej komunikacji między poszczególnymi dzielnicami wewnątrz kraju, ale ponadto mogą one przynieść nam niezmiernie korzyści przy przekształceniu ich na wielkie drogi o międzynarodowym znaczeniu, łączące Wschód z Zachodem, morza północne z morzami południowymi.

Musimy tedy zająć się nimi tak, jak zajmują się swymi drogami inne ludy, jak zajmowali się sami za czasów istnienia choćby cienia naszej samodzielności, kiedy to z własnej naszej inicjatywy zostały pobudowane kanały Królewski, Augustowski, oraz Ogińskięgo przy zaborcy rosyjskim zdziczałe i zapuszczone następnie.

Codziennie doświadczenie uczy nas, jak łatwym jest przesuwanie największych ciężarów, skoro umieszczone one zostaną na łodzi naprzekład. Jeden człowiek da sobie wówczas doskonale radę tam, gdzie w innych warunkach byłaby potrzebna praca paru dobrych koni.

Ta okoliczność jest podstawą taniości przewozów wodą.

Drugą cechą tych przewozów jest wielka siła nośna jednostek pływających.

Jedną berlinkę niniejszego rozmiaru unosi przy niskim stanie wody na Wiśle tyleż ładunku, co dziesięć wagonów kolejowych.

Gdy woda jest wyższa, unosi ona dwa razy tyle.

Niemieckie berlinki średniej wielkości mogą nieść tyle, co nasze dwa normalne pociągi towarowe po 30 wagonów każdy.

A obsługiwać taką berlinkę może jeden człowiek.

Cechą więc ogólną przewozów drogą wodną jest po pierwsze, iż jednorazowo mogą być zabierane wielkie masy ładunków i że koszt przewozu są niskie.

Przy dłuższych odległościach wynoszą one zaledwie połowę lub 1/3 części kosztów przewozu koleją.

Do przewozów pilnych, terminowych, transport wodny mniej się nadaje, gdyż statki poruszają się naogół wolniej od pociągów.

Gdzie jednak o pospiechu nie chodzi, gdzie chodzi natomiast aby przewóz był możliwie tani, tam drogi wodne są niezastąpione.

Dobrze rozwinięte drogi wodne są dziś podstawą rozwoju życia gospodarczego krajów.

Jakże w świetle tych liczb wygląda Polska?

Ogólna długość naszych dróg żeglownych wynosi dziś z górą 5000 km., podczas gdy koleje nasze mierzą około 17000 km. W porównaniu do długości dróg śródlądowych niemieckich, winniśmy więc byli posiadać co najmniej ok. 3000 000 tonn statków rzecznych. Tymczasem dziś liczymy ich zaledwie około 150 000 tonn.

Jeśli Niemcy posiadają 4500 statków o własnym popędzie, zaś berlinek itp. 25 000, to my mamy odpowiednio zaledwie 165 parostatków, oraz około 1200 berlinek.

Nic więc dziwnego, iż posiadając tak obfite tanie środki przewozowe, przemysł niemiecki, niezależnie od innych przyczyn, może produkować znacznie taniej od nas, może konkurować z powodzeniem z innymi państwami na rynku światowym, może się bogacić i wraść w dobrobyt kosztem innych ludów, ale zapewne jednak o swojej własnej zapobiegliwości, własnym staraniu o drogi śródlądowe.

W nadzwyczajnym rozwoju niemieckich dróg śródlądowych należy też szukać przyczyny zdumiewającej zdołności Niemiec do zmagania w ciągu zgora 4-ech lat nieolewicie ze światem całym.

Jak wiemy, było to możliwe jedynie dzięki łatwości, z jaką wojska niemieckie były przerzucane wciąż z jednego frontu na drugi z jednego odcinka na drugi.

Do tego trzeba było posiadać koleje niezajęte niczem innym, jak ciągłym i nieprzerwanym przewozem wojsk we wszystkich kierunkach.

Zostało to też osiągnięte w całej pełni, bo przewóz wszystkich ładunków na potrzeby cywilnej ludności kraju, na wyżywienie i zaopatrzenie w amunicję armii, wzięła na siebie owa wspaniała rozkwitnięta, potężna żegluga śródlądowa.

Zadajmy sobie teraz pytanie, co będzie z nami przy ewentualnym starciu zbrojnym, które niechybnie zagrazi nam kiedyś równocześnie ze stron obu? — Wszak nadmiar złego nasza sieć kolejowa nie jest zbyt rozwinięta. Otóż, aby zapewnić sobie możliwie skuteczną obronę, musimy również dbać o to, aby w chwili decydującej móc postawić koleje wyłącznie do celów operacyjnych wojska.

Zjazd Związku Izb Przemysłowo-Handlowych w Grudziądzu.

Imieniem Związku Izb Przemysłowo-Handlowych Rzeczypospolitej Polskiej zwołała urzędująca Izba Przem.-Handlowa w Poznaniu na dzień 4 lipca br. drugie z rzędu posiedzenie wyżej nazwanego Związku do Grudziądza.

Posiedzenie to, które odbędzie się w rzeczonym dniu w pawilonie Komitetu Wystawy, przewiduje poza wewnętrznymi sprawami Związku następujący porządek dzienny, jak:

Omówienie projektu ustawy o ubezpieczeniu pracowników umysłowych;

Aby to osiągnąć, musimy wzorem Niemiec dbać ze wszystkich sił o nasze drogi śródlądowe, starać się o ich uregulowanie, rozszerzyć dawne kanały, budować nowe, budować handlową flotę śródlądową.

To, że dotąd nasza żegluga śródlądowa była i jest w zaniku, nie powinno nikogo z nas zrażać.

Było to wynikiem polityki zaborców; dziś jednak jesteśmy zjednoczeni, mamy jedną wspólną politykę — politykę teźny gospodarczej i zdolności oparcia się najazdowi zbrojnemu, a więc nie zaniedbujemy posiadanych przez nas dróg śródlądowych, miejmy nad nimi pieczę, cełmy, jak na to w zupełności zasługują, a będziemy pewni, że przyniosą nam one plon stokrotny.

Tydzień Bandery w Grudziądzu

Posiadanie własnego morza było zawsze jednym z przykazań państwowości polskiej, czego dowodem wojny z książętami pomorskimi a później z krzyżactwem.

Dziś możemy skonstatować, że długotrwała niewola nie zniszczyła tego rysu świadomości dzielowej, że rozumiemy, czemu jest dla nas morze, jakie otwiera możliwości dla naszego państwa. Uzyskaliśmy dostęp do morza, trzeba więc dostosować Gdynię do naszych potrzeb, stworzyć flotę handlową, uregulować arterię rzeczną, a wówczas uczynimy nasz bilans handlowy aktywnym, podniesiemy handel, a przez to własność narodową i będziemy mogli śmiało spoglądać w przyszłość bez obawy, że sytuacja gospodarcza zachwiał może nasz pieniądz lub nawet byt państwowy.

Dziś nie wolno nikomu spoglądać na tę sprawę obojętnie, należy wyteżyc wszystkie siły i poprzeć w tym celu wszelką podjętą pracę Ligi Morskiej i Rzeczej, około stworzenia podstaw marynarki handlowej i wyszkolenia kadr marynarskich.

W tym celu oddział Ligi Morskiej i Rzeczej w Grudziądzu dla zdobycia odpowiednich funduszy na powyższe wspomnianą akcję, a w szczególności na zakup statku szkolnego dla marynarki handlowej organizuje pod protektoratem pana Prezydenta Rzeczypospolitej „Tydzień Bandery” w czasie od 5 do 12 lipca rb.

Program Tygodnia Bandery po ustaleniu ścisłych terminów podamy do wiadomości czytelników niebawem, a znając niejednokrotnie okazywane przez obywateli Grudziądza poczucie obowiązku współpracy nad budową państwowości polskiej, należy się spodziewać, że Tydzień Bandery będzie gorąco poparty przez nasze społeczeństwo.

OGÓLNY ZJAZD DELEGATÓW TOW. PSZCZELNICZYCH W GRUDZIĄDZU.

Naczelny Związek Towarzystw Pszczelniczych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie urządza podczas I. Pomorskiej Wystawy w Grudziądzu ogólne zebranie doroczne Rady Delegatów N. Z. T. P. w dniu 5 lipca o godz. 10-ej przed południem na sali w Bazarze przy ul. Moniuszki 8. Konieczny jest jak największy udział pszczelarzy w zebraniu, na którym będą omawiane bardzo ważne sprawy dotyczące organizacji Związku oraz gospodarki pasiecznej jak: hodowli matek krajowej rasy, zwiększenie pożytku dla pszczół itd.

Każde Towarzystwo Pszczelnicze powinno wysłać przynajmniej jednego delegata. Przypominamy przytem, że do składu Rady delegatów wchodzi oprócz wybranych delegatów prezesi wszystkich zrzeszeń wchodzących w skład Nacz. Związku Tow. Pszczelniczych.

Porządek dzienny zebrania Rady delegatów dnia 5 lipca 1925 r. w Grudziądzu.

1. Odczytanie protokołu z poprzedniego zebrania Rady Delegatów.
2. Sprawozdanie Zarządu N. Z. T. P. z działalności Związku m. i. ustawa pszczel.
3. Sprawozdanie Kasowe i Komisji Rewizyjnej.
4. Zamierzenia Związku na przyszłość (walka z chorobami pszczół, stacje obserwacyjne pszczelnicze, stacje hodowli matek pszczelich krajowej rasy, wydawnictwa N. Z. T. P. stypendia na wyjazd za granicę dla studiowania pszczelnictwa itp.)
5. Stosunek organizacji pszczelniczych do N. Z. T. P.
6. Wybory do władz N. Z. T. P.
7. Wolne wnioski.

Związek Tow. Pszczelniczych na Pomorzu.
Dr. Józef Ulatowski, sekretarz. Zawodźniński, prezes.

Kronika gospodarcza.

— **IZBA PRZEMYSŁOWO-HANDLOWA O KONGRESIE KUPIECTWA.** Z okazji Kongresu Kupiectwa Polskiego w Grudziądzu Izba Przemysłowo-Handlowa Grudziądzko-Starogardzka nadesłała na ręce Przewodniczącego Kongresu p. Senatora Hersego następujące życzenia:

„Izba Przemysłowo-Handlowa Grudziądzko-Starogardzka wita przedstawicieli kupiectwa Rzeczypospolitej i stojąc na straży interesów handlu w jej przy-

zajęcie stanowiska wobec czeskiego projektu międzynarodowej konferencji w sprawie obrotu drzewem; omówienie roli Izb Przem.-Handlowych w akcji poprawienia naszego bilansu handlowego przez ograniczenie importu zbędnych artykułów i popieranie produkcji krajowej;

wreszcie zainicjowaną przez Izbę Lwowską sprawę wydania przez Związek taryfy celnej oraz ustaw. rozporządzeń i okólników z zakresu cel w brzmieniu obecnie obowiązującym.

morskim obwodzie, wyraża radość, że właśnie w tym centrum gospodarczym Pomorza zawiązała się wielka organizacja przedstawicieli polskiego handlu „Naczelna Rada Kupiectwa Polskiego”.

Życząc Kongresowi jak najlepszych wyników ważnych obrad gospodarczych, zasyła Izba serdeczne pozdrowienie:

„Cześć Kupiectwu!”

Prezes: (—) J. Czarliński. Dyrektor: (—) H. Krupski.

— **KOMITET WŁOSKO-POLSKIEGO ZBLIŻENIA GOSPODARCZEGO.** W Rzymie powstał komitet włosko-polskiego zbliżenia gospodarczego, który w najbliższym czasie zamierza wysłać do Polski delegację złożoną z przedstawicieli ekonomicznego celom zapoznania się z sytuacją ekonomiczną Polski.

— **NIEMIECKIE SZYKANY CELNE.** Komitet gospodarczy rady Rzeszy rozpatrywał szczegółowo sprawę środków zapobiegawczych, jakie Niemcy mają zastosować w odpowiedzi na zarządzenia polskie, dotyczące eksportu i importu polsko-niemieckiego. Komitet przygotował projekt, który został przesłany dzisiaj o godzinie 5-tej popołudniu na plenum Rady Rzeszy. Projekt zawiera listę artykułów, których import z Polski będzie zakazany lub względnie te artykuły będą obłożone wyższym cłem. Właszcza ta druga sprawa uzależniona jest od decyzji Rady Rzeszy, ponieważ wydawanie zakazu przywozu zależy wyłącznie od decyzji ministerstwa gospodarstwa krajowego.

— **ULGI PRZY WYWOZIE TOWARÓW ZA GRANICĘ.** Ministerstwa Skarbu oraz Przemysłu i Handlu opracowują projekt rozporządzenia Rady Ministrów, wprowadzający zwrot cel przy wywozie gotowych wyrobów zagranicę.

— **PRZEWIDYWANA REDUKCJA PŁAC W GÓRNOŚLASKIM PRZEMYSŁE GÓRNICZYM.** Związek pracodawców górnośląskiego przemysłu górnictwa wypowiedział układ taryfowy w przedmiocie wysokości płac z powodu ciężkich stosunków gospodarczych. Zamierza on zredukować płace o 10 procent.

— **PRZEMYSŁ DRZEWNY W POLSCE.** Ze sier przemysłu drzewnego dochodzą wieści o coraz dalej idącej stagnacji w krajowym obrocie drzewnym, wydatniło to się zwłaszcza w miesiącu maju w branży drzewa budowlanego. Zapowiedziany ruch budowlany zawiódł nadzieje przemysłu drzewnego a na dalszy wzrost stagnacji wpłynęły silne ograniczenia kredytowe. Mimo kryzysu gospodarczego ceny naogół utrzymały się na poziomie kwietniowym głównie dlatego, że szczupłe zapasy surowca w tartakach nie wystarczą do nowej kampanii oraz że tartaki odczuwają brak surowca. Lepiej przedstawia się handel zagraniczny drzewem zarówno surowcem jak i półobrobionym. Głównie eksportowano w maju drzewo do Niemiec. Ze strony Holandii, Belgii, Francji i Anglii istnieje duże zainteresowanie, jednak ceny oferowane są za niskie.

Z rynku drzewnego.

Poznań, 2. 7. Wynik sprzedaży drewna przez licytację w dniu 17 6 w nadleśnictwie państw. Bolewice. Drewno użytkowe: sosna dragi II kl. (75 szt.) 1 zł; drewno opałowe za mp.: szczyapy (osika) 5.00, sosna 6.75, świerk 6.00; wałki (olsza) 6.00 za mp. Sosna (wałki) 5.20, świerk (wałki) 4.50, galezie sosnowe I kl. 4 za mp., II kl. 0.80. III kl. 0.50. Wynik sprzedaży drewna przez licytację w dniu 25 czerwca nadleśnictwo Obozniki. Drewno użytkowe przeciętnie 13.65 zł za m sześć, dragi za szt. 1.44 zł, II kl. 0.85, III kl. 0.50, tyczki IV kl. 18.22; drewno opałowe za mp.: sosna szczyapy 8. wałki 5, galezie I kl. 2.53, III kl. 0.70. Wynik sprzedaży drewna przez licytację w dn 17 czerwca w nadleśnictwie Wanda. Dab szczyapy za mp. 9.35, brzoza szczyapy 8. wałki 6.50 zł, galezie III kl. 1.95, IV kl. 1.05, olcha szczyapy 7.67 zł, wałki 5.

Giełda pieniężna.

Warszawa dnia 2. lipca. 1925.

Dolary Stanów Zjedn.	5.17 zł.
Płorony holenderskie	208,20
Franki belgijskie	23,71
Franki francuskie	100,90
Franki szwajcarskie	25,26
Funt angielski	73,10
Korony austriackie	15,41
Korony czeskie	
Liry włoskie	

Złoty Polski w dniu 2 lipca 1925 r.

Gdańsk złoty 99,37—99,63, przekaz na Warszawę 99,17—99,43, Zurich przekaz na Warszawę 98,70. Ryga przekaz na Warszawę 645,50—651,50, Budapeszt złoty 13425—13575. Wiedeń przekaz na Warszawę 135,85, Nowy Jork przekaz na Warszawę 19,25.

Rolnictwo na Wystawie w Grudziądzu

Udział rolnictwa na I. Pomorskiej Wystawie Rolnictwa i Przemysłu z natury rzeczy musiał wypaść znacznie lepiej i pokazniej od udziału przemysłu.

Wszak, bądź co bądź, mimo częściowego uprzedmiotowienia tej dziedziny, Pomorze to kraj nawskroś rolniczy.

Mało które Województwo w Polsce, chyba jedynie Poznańskie, może się poszczycić taką wysoką kulturą rolną, jak nasza dzielnica nadmorska.

Uwidaczniają to zresztą eksponaty płodów rolnych na Wystawie w Grudziądzu. Rozkład takowych jest dostosowany do zasadniczych gałęzi wytwórczości rolnej.

Dzięki temu cały dobytek rolniczy, albo jeśli kto woli, całą wystawę rolniczą, jeżeli ją wyodrębni od pozostałej reszty eksponatów nierolniczych, można podzielić na dwa duże działy: **dział roślinny i zwierzęcy.**

Działem drugim, ilustrującym nasz stan hodowli zwierząt domowych: koni, bydła, nierogacizny, owiec, świń, drobiu itd. nie będę się zajmował, gdyż takowy został zilustrowany w oddzielnym artykule: „Z Wystawy w Grudziądzu — O bydło i koniach” tego samego numeru.

Powyższy dział (eksponatów żywych) musiano już niestety zlikwidować.

Pozostaje mi wobec tego zająć się działem pierwszym, znajdującym się w pawilonie rolnictwa.

NASIENNICTWO.

Przeszło trzy czwarte, drugiego z kolei co do wewnętrznej pojemności, pawilonu rolnictwa zajmuje nasiennictwo.

Pomorze może być dumne z tego stanu rozwoju nasiennictwa, jakie posiada.

Dla lepszej orientacji naszych czytelników, idąc w ślad za Pomorską Izbą Rolniczą, wszelkie gospodarstwa nasienne na Pomorzu podzielić na trzy grupy:

1. grupa: **Hodowla nasienna;**
2. „ **Gospodarstwa nasienne;**
3. „ **Gospodarstwa reprodukcyjne.**

Zadaniem pierwszej grupy jest wytwarzać nowe typy zbóż lub udoskonalać już istniejące. Nacisk kładzie się tutaj nie na ilość wyprodukowanych zbóż, lecz na jakość.

Gospodarstw rolnych, trudniących się na Pomorzu Hodowla nasion, mamy trzy: 1. Hodowla ziemniaków Modrowa; 2) Hodowla nasion Wichmanna w Radzynie (specjalność buraki pastewne i reprodukcja zbóż); 3. Hodowla nasienna w Kitnowie; z czego pierwsza nie bierze na Wystawie udziału, trzecia jest nieczynna.

Ziemniaki Modrowa wystawiło Towarzystwo: Pomorski handel ziemniakami w Starogardzie.

Zalety tego sławnego w całej Europie ziemniaka są następujące: jest on bardzo plenny, smaczny, nierozsypuje się.

Nasiennictwo na Pomorzu racjonalnie uprawiają jedynie gospodarstwa większe, które w lwiej części są w rękach niemieckich. Stąd też tym działem wytwórczości rolnej, stanowiącym o wysokim stanie kultury rolnej w ogóle, do niedawnych czasów zajmowali się wyłącznie potomkowie Teutonów i Krzyżaków.

Jeszcze dzisiaj nie posiadamy na Pomorzu polskich hodowli nasiennych. Obecnie akcja spolszczenia kultury nasion postępuje naprzód, szybciej w województwie poznańskim, aniżeli w pomorskim.

Ze akcją powyższą powoli podlega swej realizacji, najlepszym tego dowodem są dane cyfrowe (patrz „Kłosy” Nr. 36 artykuł: Nasiennictwo na Pomorzu p. Ignacego Łańcuckiego, kierownika Wydziału Nas. P. I. R.) w roku 1921 w naszej dziedziny siano wyłącznie (100%) **żyto petkuskie** (niemieckie). W roku 1924 wchodzi już pozycja, 2% ogólnie sianego żyta wierzbieńskiego (polskie), które w I. kwartale 1925 coraz to bardziej zyskuje na popularności.

GENJUSZ POLKI WYTWORZYŁ NOWĄ ODMIANĘ ŻYTA.

Na uwagę zasługuje zespół drobnych gospodarstw, wystawiający nasiona pod firmą Ceralita (Zjednoczenie

producentów rolnych), oraz Sandomiersko-Pomorskie Towarzystwo Nasienne.

Nie będę tu wyliczał reszty gospodarstw polskich, które jakkolwiek znajdują się w znacznej mniejszości, mimo to reprezentują się na wystawie dość licznie i okazale.

Zwróć tylko uwagę na dwie ulepszone odmiany żyta, które są wyłącznie zasługą pracowitej ręki Polaka, a więc na: **żyto puławskie**, wyprodukowane na polach doświadczalnych Puławskiej Akademii Rolniczej, oraz na **żyto wierzbieńskie**, które bije nawet żyto petkuskie wielką plennością.

Sława żyta wierzbieńskiego w czasach powojennych rośnie z dnia na dzień. Polacy winni być dumni z tego, że pobili rekord najlepszego niemieckiego żyta petkuskiego, wytwarzając odmianę jeszcze lepszą.

Ta nowa sławna już odmiana żyta polskiego została wyhodowana pracownicą i genialną rączką polki, pani Szańkowskiej, którą z tego tytułu można postawić obok pani Curie-Skłodowskiej.

Celem Pomorskiej Izby Rolniczej było obeznanie ludności rolniczej, za pomocą wystawy, z lepszymi nawet od niemieckich, a jednocześnie najlepszymi odmianami żyta w całym świecie wytworzonymi poza obrebrami b. dzielnicy pruskiej, a więc: żytem puławskim, które przewyższa żyto petkuskie tem, że nie gnie w czasie mrozów i jest odporne od rdzy, oraz żytem, omawianem już przezemnie **wierzbieńskim**, które w najbliższej przyszłości wyprze na Pomorzu zupełnie jak lepsze, żyto petkuskie.

INNE DZIAŁY.

Inne działy wytwórczości rolnej na I. P. Wystawie R. i P. wypadły znacznie mniej okazałe od nasiennictwa, a nawet w niektórych wypadkach wprost niedostateczne, np. warzywnictwo, dział melioracji, rybołówstwo. To ostatnie przecież jest, dzięki wielkiej ilości jezior na Pomorzu, poważnym źródłem dochodów tutejszego mieszkańca. To samo dotyczy, świetnie postawionego, a tak mizernie wyglądającego na wystawie szkolnictwa rolnego, oraz łowiectwa.

Istnieje jednakże uzasadniona nadzieja, że braki powyższe na drugiej pomorskiej wystawie będą wyrównane, dzięki zdobytemu doświadczeniu na polu urządzania tego rodzaju imprez.

Jerzy Kruszewski.

Inwentarz na Wystawie.

O bydło i koniach.

Najlepiej i najliczniej obelali wystawę hodowcy bydła na Pomorzu. Mają się oni z czem pokazać i pochwalić, bo można prawie twierdzić, że w żadnej dzielnicy Polski w obecnej chwili nie ma tyle pięknego i tak liczego bydła. Widać tu staranną hodowlę w jednym kierunku — tj. w ustaleniu typu czarno-srokatej rasy niżej. Nic tym wszystkim oborem zarzucić nie można i trudno powiedzieć, która lepsza. — Są przecież niektóre wyjątkowo piękne, jak np. obora Mirowska p. Heringa, która przecież i w tym gronie wyborowym jeszcze zwraca uwagę znawców. Pokazywano mi tam krowy, które dają od 30—40 litrów mleka dziennie, prawdziwe gejzery. Bydło to duże o klasycznych kształtach, krótkich nogach, szerokim i prostym grzbiecie, pięknych łbach, o wymionach, jak dziadowskie torby. Obora ta zupełnie zasłużyła na największą liczbę nagród.

Niestety położenie finansowe kraju widocznie nie inaczey się rzecz ma z końmi.

Przedewszystkiem znacznie mniej ich było na wystawie, a choć to były sztuki wcale piękne, przecież robiły mniejsze wrażenie niż bydło. Konie w Poznańskim i na Pomorzu musieli Niemcy przez czas wojny rekwirować nie tak bardzo oględnie jak bydło, nie więc dziwnego, że się hodowla konia znalazła po wojnie wobec większego braku materiału hodowlanego. W każdym razie i koni dobrych więcej ujrzeć było można tu aniżeli się ich znalazło dajmy na to na ewentualnej wystawie rolniczej w Małopolsce, która przecież miała przed wojną pierwszorzędną materjał, albo w Królestwie. Przeważa typ konia pół-krwi — angielskiej — popra-

wiany ogierami z Graditz i Trakehen. Okazy takie jak młoda klacz ze stada hr. Alvensleben „Barbara Belle“, jak ogier „Cerano“ i klacz „Abendglocke“ p. Abramowskiego, jak klacz „Carmen“ v. Falkenhayna, klacz trakenska kasztanowata ze źrebięciem p. R. Stoyke z Kamienia (nie rozumiem dla czego nie odznaczona), jak gniady ogier P. Komierowskiego — mogły śmiało być wystawione na największych wystawach. Nie mówiąc o urodzie tych koni, trzeba przyznać im budowę prawie klasyczną, doskonale krzyżę, łopatkę normalną, kłęb wyraźny, nogi czyste, kość płaską, — jednym słowem wszystko to co wymagamy u konia doskonałego. Odznaczenia się im w zupełności należały. Przeważną część, jak wyżej wspominałem przyprowadzonych koni była niezaprzecznie dobra, przybłąkało się jednak i kilka sztuk, które mogły być się nie fatygować do Grudziądza, nie wymieniam ich, aby nie psuć im reputacji, były na wystawie a tego o sobie nie może powiedzieć każdy obywatel i obywatelka — Polak i Polka. Z polskich stajen wyróżniała się stajnia pani Kalksteinowej, ta szczególnie, pana Komierowskiego, p. Śląskiego z Orłowa, p. Głębockiego (klacze siwą ze wspaniałym źrebięciem) z Zamku Bieczgłowskiego. Stajnie te jednak zdają się rozporządzać nielicznym materiałem, nie można więc nazywać je stadami. Szkoda, przydałoby się, by wychować mogły 10 razy tyle, ile wychowują. Wojsko nasze potrzebuje dużo remont, a sądząc po tem, co widzę w naszych pułkach kawalerii, nie może odpowiedniego remontu znaleźć w kraju. Konie naszej kawalerii są przeważnie typu koni, którychby przed wojną nie brano do taborów, najczęściej o słabym krzyżu, który ma przecież dźwigać żołnierza i dość ciężki rynsztunek, nie mówiąc już o innych mankamentach. Albo więc oficerowie remontowi nie dorośli do zadania, albo jest brak koni dobrych i dla tego biorą co jest, i to może najprawdopodobniejsze. Wszak niedawno musiano kilka tysięcy koni sprowadzić z Węgier i Anglii. Hodowlę konia powinien rząd jak najusilniej popierać inaczej za parę lat będziemy musieli, my Polacy, którzyśmy przed wojną aprowizjonowali trzy armie zaborcze sprowadzać konie chyba z Australji. Twierdzi niżej, że chów koni się nie oplaca przy dzisiejszych stosunkach gospodarczych.

Tu miejsce aby wspomnieć o ogierach rządowych. Zarząd depot ogierów przyprowadził i wystawił około 10 sztuk reproduktorów, w czem 6 półkrwi, a 4 pełnej krwi. Z ogierów pełnej krwi najlepszymi wydały mi się „Graphit“ i „Narwal“ — oba normalnie zbudowane — o pięknych kształtach i chodach, z ogierów półkrwi „Billewicz“, „Hamlet II“ i „Moritz“, ten ostatni o potężnych kształtach i chodach. Reszcie zarzucalibyśmy jednak nie dość wyraźny kłęb i nieco za słabe krzyże. W każdym razie wydają się lepsze od ogierów, które nam pozostały po zaborcach w innych dzielnicach. Na przyszłość należałoby postarać się o zakup jaknajlepszych okazów za granicą, zwracając szczególną uwagę na krzyżę, łopatki i płaską kość. Zakup w kraju, należałoby bardzo ostrożnie czynić, nie mamy na razie materiału odpowiedniego, albo w bardzo małej ilości. Dla tego nie byłbym kupił „Dariusza“. Jest to koń o ciemnych kościach, o przodzie, z wyłączeniem nóg, silniejszym, aniżeli tył, a powinno być raczej odwrotnie, bo koń po pycha się zadem, o wyraźnym szpekhalzie. Można mu było dać złoty medal dla zachęty, choć było parę lepszych kandydatów na to odznaczenie, ale pozostawiam go po za hodowlą. Nie wielu hodowców, przeważnie Niemców, wystawiło krew zimną. Okazy potężne, wallony, niektóre wprost potwornie grube i ciężkie. Jest to chów specjalny, dający materiał niekoniecznie, nadający się u nas. Wolalibyśmy percherony i to z gatunku mniejszego, bo przy masie ruchliwsze, ale to już rzecz gustu i takie olbrzymy jakie były na wystawie, mogą w danych wypadkach się przydać.

Na ogół przyznać trzeba, że wystawa bydła i koni była zupełnie udana i mogła bardzo zainteresować każdego hodowcę i gospodarza. Materiał na Pomorzu jest dobry, kierunek hodowli wyraźny i odpowiedni, chów sumienny. Idąc po obranej drodze, dojdzie ten kraj z czasem do tego, że będzie mógł uchodzić za pinięre dla reszty Polski. Co dać Boże jak najprędzej.

— Jan. —

Z wędrówek po wystawie.

Sympatyczne oblicze. — Największy ruch. — Maszyna Drukarni Pomorskiej. — „Paragon“. — Przemysł papierniczy. — Drukarnia Rolnicza.

Pisaliśmy już w „Głosie Pom.“ nie tylko o zasadniczym znaczeniu Pierwszej Wystawy Pomorskiej, nietylko o jej poszczególnych działach, ale także o jej obliczu. Jest to rzecz zawsze, a szczególnie w tym wypadku ważna, ponieważ nawet rozstrzygająca o ustosunkowaniu się zwiedzających do Wystawy. Na przedsięwzięcie to bowiem zapatrywano się ogólnie nawet tu, na miejscu dość sceptycznie, co nie przeszkadzało jednak zainteresowaniu wobec energicznych poczynań inicjatorów i wykonawców Wystawy a nawet podniecało ciekawość. Otóż takich zaciekawionych a krytycznie usposobionych niedowiarków rozbroiła już punktualność wykonania Wystawy a estetyczny jej widok całości usposobił przychylnie dla szczegółowej oceny wszystkich działów.

Na samym już wstępie słyhać słowa uznania, ba, podziwu: ależ tu ładnie, tyle zieleni, kwiatów, gdzieindziej niema nic podobnego, jak miły chłód wieje od fontanny, jakaś symetria w rozplanowaniu, pawilony nęcą estetycznym wykonaniem, wszystko łatwo znaleźć itd. itd. Oczywiście, po takim wstępie pierzcha wszelkie uprzedzenie, którego miejsce zajmuje obiektywizm, dzięki któremu wyrabia się rzekomy sąd a tego Wystawa się już nie obawia, bo słusznym wymaganom zadość czyni.

Tak więc dorodne „le!“ wystawy oblicze łamie pierwsze lody, nawiązuje, jak to zwykle z „niemi“ bywa, nie sympatji, po której idzie się do poznawania dalszych zalet i wartości. Przedtem chciałoby się jednak na to miłe oblicze jeszcze popatrzeć, opisać jego wdzięki, ale właśnie kropi obrzydliwy nietylko dla mieszczuchów, lecz i dla gospodarzy przy-

kry, bo niepotrzebny „kapuśniaczek“, przesłania lica Wystawy i zapęda gości bądź do pawilonu, bądź do „Gastronomji“.

Opierając się przykrej pokusie do tej ostatniej na czarna lub „jednego“, idę z prądem tam, gdzie widoczny jest największy ruch. Koncentruje się on w pawilonie graficznym, gdzie ogólne zainteresowanie przykuwa do siebie praca pośpiesznej maszyny ilustracyjnej „Drukarni Pomorskiej“. W tej chwili jest na jej warsztacie trójkolorowa okładka dla najbliższego numeru miesięcznika „Świat i Prawda“. Niejeden z licznych czytelników tego, dosłownie najgrubszego (co o około dwóch setek stron) pisma, ma tu sposobność zobaczyć w jak sposób ono a raczej jego najważniejsza, bo licowa strona się tworzy. Maszyna z szybkością do 2300 sztuk na godzinę wyrzuca poszczególne arkusze, na których widna jest dopiero złota plama, pierwszy kolor, na który przyjdą kolejno jeszcze dwa. Kto ciekaw zobaczyć całość, niech poczeka, albo kupi najbliższy „Świat i Prawdę“.

Czekać nie mam czasu a najbliższy numer otrzymam jako egz. redakcyjny, więc idziemy dalej. Przedtem jednak rozglądamy się w danym pawilonie. Na vis a vis „Drukarni Pomorskiej“ widzimy w pełnym ruchu maszynę mniejszą wprawdzie ale niemniej od owej ilustracyjnej pracownicę. Jest ona własnością drukarni Wł. Kulerski a specjalnem jej zadaniem wyrób bloków kasowych „Paragon“, których produkuje 1000 sztuk dziennie (przez 8 godzin), każdy blok po 100 kartek kolorowanych, linjowanych i podwójnie numerowanych. Fabryka bloków „Paragon“ jest jedynym tego rodzaju przedsiębiorstwem na Pomorzu i przyczynia się do wyrugowania stąd importu tego artykułu z Niemiec.

W tymże budynku ulokował się przetwórczy przemysł papierniczy. Tu najwięcej miejsca zajmuje poznańska wytwórnia (firma Kregielski) ksiąg handlowych, kajetów i ko-per. W tych specjalnościach swych produkuje ona w całej Polsce, wytwarzając dziennie 30000 kajetów i 300000 kopert;

produkcje te pochłania dotychczas prawie wyłącznie Wielkopolska, Pomorze i Śląsk. Główną specjalnością i duszą firmy są jednak księgi handlowe, które w przeróżnych wielkościach i jeszcze bardziej skomplikowanym układzie (przeszło dwieście numerów składowych) wewnętrznym piętrzą się dookoła. Firma zatrudnia stale 130 robotników i urzędników.

W drugim końcu pawilonu rozlokowano eksponaty „Wielkopolskiej Fabryki Wyrobów Papierniczych“ (K. Świerkowski Pleszew). Najstarsza to i największa, jak opiewa ilustrowany prospekt, fabryka torebek i opakowań papierniczych. W prospekcie widzimy zdjęcia z sali maszyn fabryki i dowiadujemy się, że przerabia ona i sprzedaje 10000 ctr papieru rocznie, dając zajęcie stale 60 pracownikom.

Po drugiej stronie aleji, zajmują specjalny pawilon eksponaty Drukarni i Litografii Rolniczej z Torunia. Znajdujemy tu udane reprodukcje pierwszorzędnym mistrzów pędzla (np. album Pałata), rysunków, modeli, fotografie kredowe, artystyczne albumy i wreszcie oryginalne w pomysłach a precyzyjne w wykonaniu litograficzne reklamy. Śród tych ostatnich najgłośniejsze „wydziera się“ niemiłowle, zgłaszając swe postulaty pod adresem mamusi, podporządkowującej swe wobec jego pragnienia obowiązki dziwactwem kapryśnej mody, propagującej lekkomyślną wiotkość. O na szczęście takich mam mamy u nas niewiele.

Drukarnia Pomorska jest oprócz tego jedyną na ziemi pomorskiej wytwórnią witraży i spodziewa się w tym kierunku znacznego rozwoju. Wreszcie produkuje książki, broszury, pisma oraz artykuły szkolne. Zatrudnia ogółem 76 pracowników.

Wogóle ten dział przedstawia się poważnie pod względem ilości i jakości, która zaszczytnie świadczy po postępach pracy dzielnicy naszej w tej dziedzinie i znaczne rokuje jej sukcesy w przyszłości, kiedy wzrost oświaty w innych dzielnicach naszych spotęguje popyt na wszelkiego rodzaju druki.

■ I.

Wiadomość bieżąca.

ALENDARZ: Piątek 4-go Lipca Józefa Kalas
Wschód słońca 3 45 zachód 8 22
Wschód księżyca 6 28 zachód 2 12

—** Biblioteka i Czytelnia T. C. L. w Grudziądzu jest otwarta:

W Muzeum (ul. Lipowa nr. 28 i pnr.) codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godz. 5—7. Dla dzieci w środy i soboty od godz. 4—5.

—** Muzeum (ul. Lipowa nr. 28) jest otwarte w środy i soboty od godz. 12—2, w niedziele i święta od godz. 11—2. Na Chęmińskim przedmieściu w kancelarii parafialnej (ul. Bydgoska nr. 10) w poniedziałki i czwartki od 4—5.

W Matym Tarpnie w niedziele i święta po nabożeństwie.

ZŁOT SOKOLI W GRUDZIĄDZU.

W niedzielę, dnia 5 lipca obchodzi Okręg III Grudziądzki swój 5-ty z rzędu Złot Sokoli w Grudziądzu na Placu Wystawowym. Ze względu na to, że będzie to nadzwyczajna atrakcja (występ), nie wątpię, że Obywatelstwo nasze z całego Pomorza liczny weźmie udział w tymże Zlocie.

Specjalnie apeluje do Obywatelstwa i Mieszkańców naszego starego grodu, które zawsze i stale darzyło nas Sokółów swym cennym zaufaniem, popierając ideę sokola, by tłumnie podażyć zechciało na ten Złot.

Wszystkim, komu dobro kraju leży na sercu, kto świadom jest celu sokolstwa naszego, kto ceni w narodzie wysiłek naszej idei sokolej, niechaj nas poprze, podążając 5 lipca na Wystawę, a tem i na Złot nasz Sokoli, na który lubowników sokolstwa serdecznie i gorąco zapraszamy.

Blisze szczegóły patrz w specjalnym programie i na afiszach.

—** Pogrzeb śp. nadkomisarza Wilhelma Haara. Punktualnie o godzinie 49 ruszył dziś kondukt żałobny z domu żałobny poprzedzony orkiestrą wojskową 64 pp. Za orkiestrą kroczyli urzędnicy policji powiatowej i miejscowej z wspianiem wieńcami. Kondukt żałobny prowadził ks. dziekan Dembek w asyście trzech księży do kościoła farnego, gdzie odbyło się uroczyste nabożeństwo żałobne. Tu odśpiewał bardzo pięknie chór Teatru Miejskiego pieśń „W mogile ciemnej” a pp. Laskowski i Miller duet „Pod krzyżem”.

Kościół podczas nabożeństwa zajęty był aż po brzegi. Zauważyliśmy pp. prezydenta Włodkę, generała Ładosia w otoczeniu wielu oficerów, nadkomisarza Pol. Państw. z Torunia Parzypoka i wielu innych, pozatem przedstawicieli magistratu, poczty i innych urzędów, delegacje poszczególnych towarzyszy i grono profesorów gimnazjalnych.

Z kościoła kondukt wyruszył na miejsce wiecznego odpoczynku. Nad grobem chór Teatru Miejskiego zaśpiewał raz jeszcze „W mogile ciemnej”, policjanci oddali salwę a orkiestra 64 pp. zagrała hymn narodowy. Na twarzach wszystkich widać było szczerzy żal z powodu przedwczesnego zgonu nadkomisarza śp. Haara, który cieszył się wielką sympatią pośród wszystkich warstw społeczeństwa.

Requie in Pace.

—** Z Teatru Miejskiego. W piątek 3 lipca „NAJPIEK-NIEJKZA Z KOBIET”, operetka w 3 aktach z p. Górecką w tytułowej roli i p. Laskowskim na czele.

W sobotę, dnia 4 lipca tylko jeden gościnny występ światowej sławy STANISŁAWA GRUSZCZYŃSKIEGO, pierwszego bohaterskiego tenora opery Warszawskiej. Odśpiewana będzie opera akt III „AIDA”, w swych własnych kostiumach i dekoracjach. P. Stanisław Gruszczyński wystąpi w swej najlepszej popisowej roli jako „Radames”, p. M. Budziszewska, dramatyczna sopranistka jako „Aida”, Eugeniusz Mossakowski, pierwszy baryton jako „Amonatro”, przy portepianie kapelmistrza opery warszawskiej J. Hirsziela. — P. Stanisław Gruszczyński, śpiewając w „Aidzie” Radamesa na gościnnych występach w Berlinie był wprost zarzucony kwiatami, a rozentuzjuszowana publiczność wychodząc z teatru odprężyła konie z karety i sama zawiozła go do hotelu, przy olbrzymich owacjach. Wieczór będzie składał się z dwóch części.

w drugiej odśpiewają artyści opery warszawskiej na czele z p. St. Gruszczyńskim arje z oper Żydówka, Carmen, M-me Butterfly, Verbum nobile, Tannhäuser. Bilety do nabycia w składzie cuklerków p. Maciejewskiej, narożnik ul. Długiej i Starej, nr. telefonu 216, a w dzień przedstawienia o 7 wieczór przy kasie.

W niedzielę 5 lipca dwa przedstawienia, o 4 popoł. po cenach zniżonych, od 50 gr do 2 zł „POLSKA KREW”, operetka w 3 aktach Nedbala, wieczorem o 8.30 znakomita farsa Engla w 3 aktach p. t. „CO ROŚLAN ROBI W NOCY”.

—** Z kolonii leczniczej w Gdyni. Dnia 30 czerwca wróciła pierwsza partja dziewczynek z kolonii leczniczej w Gdyni — zdrowy ich wygląd, zadowolenie i przybytek w wszystkich na wadze, świadczy o dobrodziejstwie, jakie wywiera pobyt nad morzem.

Wczoraj, dnia 2 lipca wyjechała do Gdyni druga partja dziewczynek, przeważnie gimnazjalistek, w wieku od 8—15 lat, odprowadzone przez rodziców i panie z Komitetu, Żybor-ską i Wagnerową, a przewodnicząca, pani Kunertowa, odwiozła je do Łaskowic, i tam złączono się z partją, która jechała z Bydgoszczy i Torunia wprost do Gdyni. W sierpniu wyjadą chłopcy.

Komitet Tow. „Ratujcie dzieci” w Grudziądzu.

—** Z towarzystwa Muz. Im. Moniuszki. Wszystkich tych, którzy dotychczas nie uiścili się z opłat szkolnych za czerwiec i lipiec, albo za poprzednie miesiące, prosimy bezwzględnie wyrównać zaległości najpóźniej do 10 lipca w biurze Tow. Muz. na ręce dyrektora instytutu muz. p. Ignacego Tomaszewskiego ul. Kościuszki 24 w godzinach przedpołudniowych.

ZARZĄD.

—** Harcerze grudziądzcy na Wystawie Pomorskiej. Chętna zawsze nasza młodzież harcerska od dziecka nieustannie zapracowała na pracę społeczną, raz była na Wystawie swój obóz, dając do dyspozycji Komitetowi Wystawy, z górą 50-ciu chłopców, jako obywatelską straż harcerską. Harcerki zaś objęły dyżury na Wystawie żeńskich szkół zawodowych, by nie zostać w tyle za druhami.

—** Egzamina urzędników III kategorii. W dzienniku ustaw (nr. 69) ogłoszono nowe przepisy, dotyczące służby przygotowawczej oraz egzaminów kandydatów na stanowiska III. kategorii w służbie państwowej.

W myśl tych przepisów warunkiem uzyskania stanowiska III kategorii (urzędnicy o niższym wykształceniu jak średnie, t. j. urzędnicy kancelaryjni) jest jednoroczna służba przygotowawcza: praktyka i egzamin ustny z ogólnej znajomości zasad ustawy konstytucyjnej, ustroju władz i urzędów państw., z przepisów o państwowej służbie cywilnej, przepisów kancelaryjno-manipulacyjnych, oraz przepisów o opłatach stemplowych.

W wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących może Rada Ministrów zwalniać poszczególnych funkcjonariuszy od tego egzaminu.

Urzędnicy kontraktowi i prowizoryczni mogą być w razie mianowania ich na stałe zwalniani od służby przygotowawczej.

—** Znalezione świadectwo szkolne, świadectwo szczepienia ospy i metrykę urodzenia na nazwisko Jan Zabłocki. Odebrać można w I komisariacie Policji Państwowej.

—** Wyjazd drużyn harcerskich do obozu. Na wyjazd drużyn harcerskich do obozu złożyli członkowie K. P. H. 203 zł., za co Zarząd składa serdeczne podziękowanie. Młodzież harcerska, dzięki staraniom p. rotmistrza Jastrzebskiego, członka K. P. H. wyjeżdża w połowie lipca z obozem do Gordonowa, majątku G. Jacuńskich, którzy udzielając gościnny harcerzom dają dowód zrozumienia obowiązku obywatelskiego, za co na tej drodze zarząd K. P. H. składa serdeczne „Bóg zapłać”.

—** Kronika policyjna. W dniu wczorajszym aresztowano ogółem 4 osoby. Z tego 1 kobietę za kradzież, 1 kobietę z wydziału obyczajowego, 2 mężczyzn za nielegalne przekroczenie granicy.

—** Podziękowanie. W auli Gimnazjum żeńskiego odbył się dnia 13 czerwca popis uczennic szkoły muzycznej p. Felskiej, a dnia 21 czerwca szkoły p. Rogasówny. Występowały prawie wyłącznie uczennice gimn. żeńskiego. Cały dochód w kwocie 137,72 zł ofiarowały obie panie na rzecz Towarzystwa Rodzicielskiego gimn. żeńskiego, w którego imieniu poczuwa się do miłego obowiązku serdecznego podziękowania

Dyrekcja.

RUCH TOWARZYSTW.

—(rt) Tow. Gimn. Sokół w Grudziądzu. Druhowie, mający chęć wzięcia udziału w zawodach strzeleckich w dniu 12 lipca rb., zechcą się zgłaszać u druha Gutkowskiego w Starostwie lub też u naczelnika Urbaniaka.

—(rt) Towarzystwo Czytelni dla Kobiet. Zebranie Tow. Czytelni dla Kobiet odbędzie się w poniedziałek dn. 6 bm. o godzinie 7.30 wieczorem w auli gimnazjum matem.-przyrodn. przy ul. Sienkiewicza. Wykład „O konieczności reformy szkoły polskiej” wygłosi dyrektor gimnazjum w Radomiu i prezes Sejmowej Komisji Oświatowej p. poseł Sołtyk; prócz tego sprawozdanie delegatki ze Zjazdu w Tczewie i inne bardzo ważne sprawy. — Biblioteka otwarta godzinę przed rozpoczęciem posiedzenia, odbieranie składek i wpisywanie kandydatek na członkinie również przed posiedzeniem. (3012)

Uprasza się uprzejmie o udział wszystkich członkiń — goście mile widziani.

Zarząd.

—(rt) Zjazd Nauczycielstwa pomorskiego w Grudziądzu. W myśl uchwały V Walnego Zjazdu delegatów Okręgu Pomorskiego z okazji I Pomorskiej Wystawy Rolnictwa i Przemysłu w Grudziądzu urządzamy w dniu 5 lipca Zjazd nauczycielstwa pomorskiego w Grudziądzu.

Aby dać możność Kolegom i Koleżankom zapoznać się z wytworami rolnictwa i przemysłu pomorskiego, Zarząd Okręgu Pomorskiego wyjechał w M. O. P. urlopy na dzień 5 i 6 lipca dla uczestników zwiedzających wystawę. W głębokim przekonaniu, że nauczycielstwo pomorskie, krzewiące kulturę i oświatę na rubieżach zachodnich Rzeczypospolitej weźmie udział w zwiedzaniu Wystawy a zarazem skorzysta z referatów naukowych na zjeździe. Zarząd Okręgowy postarał się o ulgowe bilety dla zwiedzających oraz przygotował kwatery w seminarjum nauczycielskim (zabrać koc i jasek). Bilety na Wystawę oraz karty uczestnictwa na Zjazd wydawać będziemy w biurze naszym Rynek 15 (dn. 4 lipca od godz. 6 do 8 popołudniu i 4 od godziny 7.30 rano).

Program:

1. O godz. 8.30 Msza św. w kościele seminaryjnym.
2. O godz. 9.30 przywitanie na auli gimnazjum żeńskiego przy ul. Trynkowej.
3. Referaty:
 - a) p. posła Sołtyka, prezesa Sejmowej Komisji Oświatowej o konieczności reformy szkoły polskiej.
 - b) referat p. posła Romockiego: „Położenie gospodarcze i finansowe Polski”.

4. Przerwa obiadowa.
5. Wspólne zwiedzenie wystawy.

Wobec znaczenia wystawy, jak i doboru referatów i aktualnych referatów, wzywamy Was, Szan. Koleżanki i Szan. Koledzy do wzięcia udziału w zwiedzeniu Wystawy (3021)

Zarząd Okręgu Pomorskiego.

(—) A. Nowicki, prezes. (—) A. Kwiatkowski, sekretarz.

—(rt) Nadzwyczajne Walne Zebranie Stowarzyszenia Urzędników Budowy Domów w Grudziądzu odbędzie się w dn. 11 lipca 1925 (w sobotę) wieczorem o godzinie 8 na małej sali Hotelu Warszawskiego, przy ul. Józefa Wybickiego.

Porządek obrad:

1. Zagajenie.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania.
3. Zmiana statutu i to: § 14 ust. 4, § 37 ust. 2, § 46 i § 47 i uchwalenie nowego § 5a.
4. Wybór członka Rady Nadzorczej.
5. Prośba pana Wojtkowskiego o zniesienie jego wyłączenia.
6. Wymagowanie Zarządu za rok 1924.
7. Przejęcie kosztów założonego światła elektrycznego przez nowych lokatorów.
8. Wolne głosy.
9. Zamknięcie.

Ze względu na bardzo ważny porządek obrad uprasza się wszystkich PP. członków o punktualne przybycie. Wstęp dozwolony tylko członkom. (3020)

Zarząd.

—(rt) Bacność Szolery. Zebranie miesięczne, które miało się odbyć dnia 4 lipca 1925 nie odbędzie się z powodu dużo wyjazdów; przełożone zostało na sobotę, tj. dn. 18 lipca. (2720)

Zarząd.

Sztuka stosowana i szkoły zawodowe na I. Pom. Wystawie Rol. i Przem.

Dział „Kultura i Sztuka” — niesłusznie tak nazwany przez Komitet Wystawy, gdyż nie obejmuje nie z dziedziny sztuki, umieszczony został w gmachu Szkoły Budowy Maszyn na ulicy Radzyńskiej. Dział ten raczej nazywałby „Wystawą sztuki stosowanej” i „Działem propagandy szkolnictwa zawodowego”.

Działy te bardzo są obfite i obejmują różnorodne przedmioty.

Z dziedziny krajoznawstwa i zabytków historyczno-kulturalnych wystawiono cenne okazy Muzeum Miejskiego w Toruniu i p. Fijałka z Chęłmna. Widzimy tu zabytki przedhistoryczne, począwszy od epoki kamiennej z r. 5000 przed Chrystusem, narzędzia z krzemienia, rogu, brzozy i żelaza, fotografie i rysunki, przeźroczka krajozobrazów pomorskich, fotografie zabytków architektonicznych, przyrodniczych i krajozobrazowych, obrazy, dalej okazy przyrodnicze j. np. skamieniałe kości zwierząt i minerały Pomorza, zlepione z groty w Mechowie itp.

Prócz eksponatów kaszubskiego przemysłu ludowego wystawionych przez p. Gulowskiego zgromadzono w gmachu Szkoły dość liczne okazy prac wytworzonych również na Kaszubach. Całą salę zajęło tu Towarzystwo popierania przemysłu Ludowego w Kościerzynie. Pracy wystawione, odznaczają się ładnym doбором barw i deseni. Znajdujemy tu robotki, obrusy, serwety itp.

Widzimy dalej cały zastęp niedźwiedzi, słoń, królików, kotów, psów itp. zabawki — rozbudzające w naszych miłośników niemały zachwyt. Wystawia je Fabryka Wyrobów Zabawkowych p. Przybielskiego z

Skarszew. Zabawki wykonane są z najlepszych materiałów, akuralnie i indywidualnie. Nic więc dziwnego, że prace firmy tej odznaczone zostały medalem srebrnym. Firma oddawna eksportuje zabawki do Gdańska, a żyćć należałoby, ażeby i firmy polskie nie sprowadzały przedmiotów tych z zagranicy, lecz zaopatrza się w ten towar w przyszłości w kraju, co kalkuluje się znacznie taniej. W tej samej sali znajdują się również przesłane, oznaczające się przez indywidualnie i wzorowo dobrane barwy i motywy, prace wystawione z inicjatywy hr. Walewskiej, Skarszewy (Pomorze). Piękne widzimy tutaj poduszki, szale, chustki, robotki, hafty białe i kolorowe, wyroby szydełkowe i na drutach, malowanie na drzewie, i tkaninach itp. Roboty hr. Walewskiej wprowadzić muszą wprost w zachwyt barwnością swą i doбором barw. I słusznie za te prace wyznaczono srebrny medal. To same odznaczenie otrzymał p. Lewandowski, Kosobudy, wystawiając również efektowne roboty hafciarskie.

Szkoła przemysłu ludowego w Kościerzynie wystawia bardzo ładne prace koszykarskie. W dziale propagandy szkół zawodowych wystawiają szkoły zawodowe żeńskie, które mają na celu przygotowania samodzielnich pracowników we wszystkich dziedzinach pracy kobiecej — rzemiośle, przemyśle, gospodarstwie domowym i drobnym handlu. Wystawione są tu eksponaty z działu krawieczyzny, jak odzież damska i ubranka dziecięce, bielizna damska, dziecięca i komplety dla niemowląt. Z pośród wielu przepiękne okazy wystawiła Szkoła Gospodarcza Sióstr Urszulanek, Pniewy (Wielkopolska). Wyroby tkackie wystawiają przeważnie szkoły z b. Kongresówki. Widzimy tu również kapelusze damskie wszystkich sezonów, komplet czapek, a śliczne koronki wystawiają szkoły z Zakopanego, Łodzi, Krakowa i Dublina.

Z wystawionych przez żeńskie szkoły zawodowe

eksponatów widać, że kobieta nowoczesna toruje sobie drogę niemal do wszystkich zawodów. Najbardziej zainteresuje tu dział szewski. Widzimy pantofle damskie i trzewiki, buciczki dziecięce — ba nawet kamaszki i buty męskie, „kute” przez szewca-kobietę. I przyznać trzeba, że wystawione przez Państwową Szkołę Zawodową Żeńską w Łodzi buty i pantofle wykonane są wcale dobrze, a nie różnią się w niczem od robót męskich szewców.

Eksponaty wystawiają również szkoły handlowe, magistrat miasta Podgórz (fotografie), Związek Obrony Kresów Zachodnich itp.

Specjalne sale zajęte są przez szkoły techniczne, szkoły przemysłu artystycznego i szkoły rzemieślniczo-przemysłowe. W dział ten wchodzi szkoła budowy maszyn, Państwowa Szkoła Włókiennicza w Łodzi, szkoły budownictwa, szkoły agrotechniczne itp. Szkoły te wystawiają prace graficzne, uczniowskie notatniki wykładowe, prace warsztatowe, modele mostów, budynków etc., obróbki ręczne i maszynowe z działu ślusarstwa, meble, przedmioty galanteryjne itp. Szkoła tkacka w Krośnie wystawia len i bawełnę, Szkoła Sukienicza w Rakszawie wełnę.

Przechodząc przez sale zajęte przez szkoły zawodowe, odniosłam wrażenie, że szkoły te w przyszłości dostarczą Polsce wielu wykwalifikowanych techników i rzemieślników oraz samodzielnich pracowników a przyczynią się zarazem do rozwoju naszego rzemiosła. Przez metodyczne zaś kształcenie rzemieślników i wykwalifikowanych robotników fabrycznych podniesie się poziom ich wydajności pracy zarówno pod względem jakości jak i ilości.

Dlatego też należy wyrazić uznanie Komitetowi Wystawy, że przyczynił się do tego, by szerszy ogół mógł się zapoznać z pracami i zadaniem naszych szkół zawodowych.

tm.

Najwyższe siedziby ludzkie na świecie.

Nasz stary kontynent ma ich niewiele. Wszelako w Graubünden w Szwajcarii istnieje wieś, położona na wysokości 2133 metrów, a w Oetzthal miejscowość Gurgul, znajdująca się 1937 m. ponad poziomem morza. Są to jednak pygmeje w porównaniu z licznymi miastami w południowej Ameryce. I tak w bogatej w srebro Boliwii miasto La Paz zbudowane jest na wysokości — 3800 m., zaś mieszkańcy starej siedziby kopalnianej Potosi znajdują się o 170 m. wyżej. Lecz i oni nie są jeszcze tak wysoko urodzonymi, jak ich „sąsiedzi” w miasteczku Cerro de Pasco w Peru, położonym na 4370 m. ponad Oceanem Spokojnym.

Niemniej wysoko położone są niektóre miasta w Tybecie. Dalai Lama rezyduje w Lhasie na wysokości 3560 m., zaś

niektórzy z jego mnichów jeszcze wyżej jak np. w Chigatti, najwyżej, bo na 3600 m. położonej miejscowości w Azji. Również i w Afryce istnieje cały szereg niezwykle wysoko położonych miejscowości, wśród nich stolica abessyńska Addis Abeba na wysokości 2400 m. ponad Oceanem Indyjskim.

Najciekawsze jest, że ludzie wytrzymać mogą życie w takich wysokościach. Wiadomo bowiem, że np. turyści, wspierając się na wierzchołki wysokich gór, długo tam zatrzymać się nie mogą, gdyż wdychanie powietrza zgęszczonego wywołuje zawrót głowy i bicie serca. Zdać się zatem, że ludzie urodzeni na wysokościach, od dzieciństwa przyzwyczajają się do warunków atmosferycznych i immunizują się w ten sposób przeciw „chorobie górskiej”.

Niemasz brzydkiej niewiasty.

Jedyna brzydka okazała się urodziwą. — Z kandydatkami na piękność okazała się gorzej.

Czy jest na świecie kobieta, która by się uważała za brzydką. Przynajmniej w Ameryce takiej nie ma. Stwierdził to mr. Harry S. Bernhard, właściciel wielkiego magazynu mód w N. Yorku.

Miała się odbyć wystawa kapeluszy damskich. P. Bernhard wpadł przy tej sposobności na niezwykle pomysł, który pośpieszył niezwłocznie ogłosić: Przystojnej kobiecie, każda najrzeczniejsza modystka potrafi zrobić kapelusz „do żwarzy”, lecz tylko tak genialny twórca jak on, zdoła ozdobić niewiastę, którą natura w uroki nie uposażyła. Poszukuje tedy brzydkiego manekina na czas wystawy, z płacą 100 dolarów tygodniowo. Oprócz tego „najbrzydsza” kandydatka otrzyma jako premjum dowolnie wybrany model kapelusza.

P. Bernhard dwa dni czekał na próżno. Trzeciego dnia

boy oznajmił mu pannę Morris, konkurującą o nagrodę brzydoty. Lecz cóż za okropny zawód: staje przed nim młoda, przystojna bruneteczka, o wielkich, figlarnych oczkach. Zapytana przez niego przyznaje się, iż właściwie chodzi o zakład, lecz nie wiedząc o braku wszelkiej innej konkurencji, uprzejmie prosi o wypłatę nagrody. Tak się też stało.

— Panie — skarżył się z goryczą p. Bernhard reporterowi jednego z pism amerykańskich — kiedyś w przeszłym roku ogłosił, że poszukuję przystojnych dam za skromnym wynagrodzeniem 10 dolarów tyg. w moim biurze zrobił się taki tłok rozmaitych potworów, że sześciu moich urzędników nie mogło sobie dać z nimi rady.

Czy jest brzydka kobieta na świecie?..

Z Pomorza

—** CHELMNO. (Święcenie kapłańskie). W niedzielę, dn. 28 bm. wyświęcił Najprz. Ks. Biskup Rosentreter w kaplicy seminarialnej 12 diakonów na kapłanów. W uroczystości św. apostołów Piotra i Pawła odprawił w katedrze mszę uroczystą ks. kanonik dr. Michalski, a kazanie uroczystościowe wygłosił kaznodzieja tumski ks. kanonik Kurowski. W dniu tym udzielał Najprzew. Ks. Biskup — Sufragana dr. Klunder sakramentu bierzmowania. Wybierzmowanych zostało 1705 osób.

—** JABŁONOWO. (Wypadek samochodowy). Na szosie prowadzącej z Jabłonowa do Brodnicy wydarzył się znów wypadek samochodowy. P. Łyskowski z Komorowa jechał do Brodnicy, gdy w tem podbiegła owca pod samochód. Szofer skierował samochód na bok, jednak tak daleko, że wjechał do rowu i samochód się przewrócił. W kilku sekundach zapalił się i spłonął. P. Ł. i jego siostra wyszli bez szwanku, podczas gdy szofer odniósł lekkie obrażenia klatki piersiowej.

—** WDA. (Pożar). 26 czerwca wybuchł w domu mieszkalnym zagrodnika Janaszka ogień, który zniszczył tylko dom. Dzięki natychmiastowej, energicznej pomocy sąsiadów i straży miejscowej zdołano ugasić ogień, wyratować ruchomości domowe i zapobiec dalszemu szerzeniu się pożaru.

—** KARTUZY. (Na gorącym uczynku). Na dworcu skradł jakiś przyzwójcie ubrany młody człowiek rower, wartości około 250 złotych i zamierzał uciec na nim w kierunku Przodkowa. Spostrzegł to pewien mały chłopczyk i uwiadomił o tem właściciela roweru, który z kilku młodymi ludźmi udał się w pogon za złodziejem. Byłoby się może udało złodziejowi uciec, ale na jego nieszczęście popsuło się siedło przy rowerze i dlatego zdołano go przychwycić, odebrać mu rower i oddać policji, która osadziła go w areszcie.

—** PELPLIN. (Święcenie kapłańskie). W niedzielę, 28 czerwca odbyły się w Pelplinie święcenia 12 księży. Pierwszą mszę św. odprawił: ks. Ebertowski w Czersku, ks. Goga w Grudziądzu, ks. Gołusiński w Dąbrowce, pow. starogardzki, ks. Kalinowski w Pelplinie, ks. Kikul w Żniwarzu, pow. lubawski, ks. Konnak w Złotowie, ks. Krause w Lubichowie, pow. starogardzki, ks. Labenz w Wrockach, powiat brodnicki, ks. Mickholz w Wejherowie, ks. Sobisz w Sulęcynie, pow. kartuski, ks. Wardzyn w Sianowie, pow. kartuski.

—** RYNKÓWNO, pow. gnieński. (Zwyrodniała matka i córka). Dzięki zabiegom naszej policji państwowej z Leśnej Jani, udało się po długich poszukiwaniach wykryć sprawcę morderstwa niemowlęcia, należącego do robotnicy tutejszej wioski, która w styczniu br. wyszła za mąż. W maju br. matka położnicy, przy połogu odgrywała rolę akuszerki i przy tem z rozmysłem udusiła niemowlę, zaszyła je natychmiast w płótno i zakopła w pobliskim lasu. Sprawa ukrywała się aż do 24 czerwca br. Wykrycie zawdzięczyć należy przodownikowi pol. państw. p. Ernestowi, który idąc z mł. św. z Kościelnej Jani, przypadkowo podслуchał rozmowę dwóch niewiast również idących z Kościelnej Jani i oddał sprawę do sądu.

—** RUKOSIN, pow. tczewski. (Kradzież z włamaniem). Dzisiejszej nocy włamali się złodzieje do tutejszej agencji pocztowej i skradli około 400 zł. w gotówce. Wytlukli oni szyby okna i tym sposobem dostali się do wnętrza poczty, zachowywali się przy tem tak spokojnie, że nikt z sąsiadów szmeru żadnego nie usłyszał. Wdrożone zostało energiczne śledztwo.

—** GDYNIA. (Zjazd śpiewaków okręgu kaszubskiego). Na święto pieśni polskiej, które w niedzielę odbyło się w Gdyni, przybyło 10 towarzystw śpiewackich z różnych części Kaszub i z Gdańska w liczbie 400 do 500 członków. Przed południem odbyło się w kościele gdyńskim nabożeństwo, na którym Lutnia skarszewska wykonała mszę łacińską.

Z całej Polski.

—** SOLEC. (Wystawa szkolna). Z okazji jubileuszu uczęszczał rektor szkoły i kolegium nauczycielskie wystawę prac uczniowskich i robótek ręcznych pań nauczycielek. Wystawa chlubnie się wyróżnia od innych podobnych wystaw swą precyzją i czystym wykonaniem poszczególnych prac. Sil-

czne wyplatanki z papieru, słomy i włór, dobre rysunki i artystyczne mereżki oraz batiki, gości zamiejscowych wprowadziły wprost zdumienie.

—* LUBLIN. (Najcieńszy rekrut). Z pośród zakwalifikowanych przez komisję przeglądową, jako zdolnych do służby wojskowej popisowych rocznika 1904, najcieńszym rekrutem z Lublina okazał się Pasternak, syn p. Pasternakowej, właścicielki restauracji na Kalinowszczyźnie (słynnej w ostatnich czasach z powodu śmiertelnych wypadków wynikłych na tle bójk), którego waga wynosi nie mniej, ni więcej tylko 113 kilogramów. Wspaniały okaz wagi takiej i zdrowia przydzielony będzie prawdopodobnie do artylerji i to chyba tej... najcieńszej.

—* KATOWICE. (Bojkot polskiego hymnu narodowego). Na niedzielnej zjeździe delegatów Związku Polskiego Nauczycielstwa szkół powszechnych województwa śląskiego z wielu stron żalono się, że niektórzy księża niemieccy, oraz księża renegaci zachowują się prowokacyjnie podczas uroczystości państwowych i narodowych polskich. Księża ci bojkotują polski hymn państwowy. Uchwalono zwrócić się w delegacji do administratury apostolskiej o usunięcie tych księży prowokatorów.

—* KRAKÓW. (Wieża ratuszowa zagrożona). Wieża ratuszowa w Krakowie zagrożona jest z powodu niebezpiecznych pęknięć i rysów. Do tej pory budownictwo miejskie poczyniło inwestycje przy urządzaniu oddziału muzeum narodowego, mieszczącego się w tej wieży, jednak nie poczyniło żadnych kroków w kierunku zabezpieczenia tego zabytku.

—* WARSZAWA. (Przerażliwe sygnały samochodowe). Szoferzy samochodowi używają często różnych przerażliwych sygnałów. Funkcjonariusze policji notują w tych wypadkach nazwiska szoferów. W mieście może być w użyciu jeden tylko rodzaj sygnałów, a mianowicie ręczna trąbka. Wprowadzenie jednak w życie tego zarządzenia zostało odroczone na przeciąg 6 miesięcy t. j. do 27 listopada rb. w tym celu, aby dać możność właścicielom samochodów zaopatrzyć się w odpowiednie sygnały. Tymczasem zaś kierowcy za używanie zbyt przerażliwych sygnałów są karani.

Z KIN.

Wczoraj, w pierwszym dniu szampionatu walki francuskiej w kino-teatrze „Orzeł” były następujące rezultaty:

W pierwszej parze po 15 minutach bardzo zajmującej walki pokonał Michelsen przeciwnika swojego Nowaka z przedniego pasa.

W parze drugiej po 16 minutach ogromnego wysiłku i rozmaitych wprost w zadziwienie wprowadzających chwytów Roggenbaum zwyciężył doskonałego technika fińskiego Mortona.

Dziś walczyły dwie pary, a mianowicie: Beinrowicz, szampion Syberji contra Aksionow, szampion Rosji, w drugiej parze spotykają się dwaj znakomici technicy walki francuskiej Saraki (Japonia) contra Morton (Finlandia).

Kolorowe włosy.

Mimo liczne protesty, krótkie włosy nie prędko wyjdą z mody. Jest w nich kobietom wygodnie, aby tak łatwo dały się namówić na powrót do długich warkoczy i spiętrzonych fryzur.

Jedyną wadą uczesania a la garçonne jest to, że stanowiąc suknią wieczorową lub balową wygląda mniej elegancko przy wygolonym karku, niż przy upiętych długich włosach. Znalazł się jednak i na to sposób.

Zaczynają obecnie wchodzić w modę leciutkie peruczki, które łatwo jak czapeczkę, można wcisnąć na głowę. Oczywiście, że peruczki te nie są zrobione z włosów. Cóż znowu! Robi się je z nitki jedwabnych przyszytych do cieniotkiego tiulu.

Peruczki te są kolorowe — dobierać je można jak kapelusz — do sukni, do cery, do koloru oczu.

Trudno teraz będzie powiedzieć o kobiecie, że jest brunetką czy blondynką, skoro będzie miała włosy liljowe, niebieskie, albo srebrne lub złote.

Jest to o tyle korzystne, że wniesie pewną różnorodność w jednostajne zwyczaje natury, która, kiedy raz daje kobiecie włosy jasne lub ciemne — nie trzyczy się więcej o to, czy obdarowana nimi kobieta była z ich koloru zadowolona i czy jej się nie zdziwiło być całe życie brunetką albo blondynką.

Wprawdzie fryzjer nierzadko wchodził w sytuację i na prawiał niedbalstwa natury, ale mało miał w tem inwencji.

Z brunetki robił rudą, z rudej blondynkę, z blondynki brunetkę i tak ciągle w kółko.

Za to teraz wszelkie trudności są usunięte.

Na codzień można mieć włosy takie, jakie ma, albo jakie się fryzjerowi udały, a do sukni wybiera się te, które się podobają — i na jak długo się podobają.

Peruczek można mieć kilkanaście, do każdej sukni inną, każdą w innym kolorze i z innego gatunku jedwabiu.

Rozmaitości.

× Kamizelki damskie. Modne przed wojną kamizelki damskie znowu wracają do łask. Jest to moda ogromnie praktyczna, gdyż taka kamizelka łatwo da się zrobić z „byłe czego”, a niema przecież domu gdzieby się nie znalazło owo „byłe co”, mogące wystarczyć conajmniej na kilka kamizelek.

Króć — oczywiście niezmienią się różniacy od kroju kamizelki męskiej, co ma znów tę dobrą stronę, że łatwo ją „przykroić” z kamizelki męża, albo poprostu tę ostatnią zahaftować całą kolorową włóczką i tym sposobem mieć tanie praktyczne i modne ubranie.

Do jasnych letnich sukienek bardzo się na kamizelki nadaje wzorzysty jedwab, brokat, aksamit, felpa, jasne futerko, zahaftowana kanwa i wszystkie inne resztki z zeszłorocznych sukien, bluzek, szlafroków, płaszczyków, abażurów do lamp i poduszek na kanapę.

Kamizelki sportowe można robić z irchy albo ze skóry, lub też z cienkiego sukna obrzeżając kleszonki i dziurki do guzików wąskimi paskami kolorowej skóry. Takie skórzane paseczki można uzyskać bez trudu pokrajawszy w kawałki starą portmantełkę, torebkę albo portfel. Jeżeli ktoś ma w domu skórzane fotele klubowe to bardzo łatwo i o guziki ze skóry, bowiem poręcze tych foteli przeważnie posiadają takie guziki, które bez żadnej dla mebli szkody można poobcinać i do kamizelki przyszyć.

× Astrologowie obradują. W Wiedniu zasiadał kongres astrologów „fachowych” i amatorów astrologji. Przedmiotem obrad był stosunek między układem planetarnym a wydarzeniami na naszym globie.

Astrologja poczyniła pewne postępy, zmodernizowała się o tyle, iż wkroczyła na drogę psychologii. Rozpatruje obecnie związek między psychę ludzką a zjawiskami kosmognicznymi. Astrologowie nie wyrzekli się jednak mimo wszystko swego pociągu do przepowiadania przyszłości. Na kwiecień r. 1927 przepowiadają wielki przewrót w Europie.

Niepoprawni pesymiści nie chcą nam darować ani chwili spokoju. Uran i Koziorożec mają podobno wpłynąć ujemnie na nasze dzieje. Chyba, że znajdziemy się pod znakiem Raka.

Bardzo możliwe. Tymczasem znajdujemy się pod wpływem Ureusza (węża w kieszeni).

× Autografy i zbieracze. W Paryżu wystawiono na sprzedaż u jednego z wielkich antykwaryjuszów autografy... Landru, słynnego zbrodniarza i sadysty. Osiągane obecnie ceny za listy tego potwora, przewyższają znacznie sumy płacone za autografy Anatola France’a.

Nie brak snąć maniaków i snobów, którzy z jednakowym zapałem i znanstwem kolekcjonują fałszywych Tycjanów, guziki od mundur Napoleona i autografy... Landru.

× Darwin i kino. Prof. J. T. Scopes został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej w stanie Tennessee (Ameryka) za przekroczenie zakazu wykładania teorii darwinowskiej o pochodzeniu człowieka. Sprawa prof. Scopes’a nabrała rozgłosu światowego.

Nie czekając na wynik procesu, towarzystwo kinematograficzne New Yorku, gdzie Darwin nie jest na indeksie, zaproponowało prof. Scopes’owi demonstrowanie „praktyczne” na ekranie teorii darwinowskich. Propozycji towarzyszyła oferta: honorarium 110.000 dolarów.

Prof. Scopes odrzucił ofertę pomysłowych kinarzy.

Ze sportu

Pogoń, Lwów—Olympia, Grudziądz 7:1 (3:0).

W poniedziałek, święto Piotra i Pawła gościło tutejsze Tow. sportowe „Olympia” mistrza sportu piłki nożnej „Pogoń” Lwowska. Goście przybyli w składzie reprezentacyjnym dnia 29 czerwca o godzinie 9 rano z Poznania i zostali powitani na dworcu przez Zarząd Tow. Sport. „Olympia”. Z dworca odwieziono ich do hotelu. O godzinie 5 popoł. rozpoczął się mecz na boisku własnym „Olympji” przy parku miejskim.

Rezultat do połowy 3:0 na korzyść „Pogoni”. Uwzględniwszy należy w pierwszej połowie niekorzystne położenie „Olympji”, albowiem gracze mimo ofiarności i wyteżenia pod silny wiatr biegać byli zmuszeni.

Rezultat końcowy 7:1 na korzyść „Pogoni”. Ze strony „Olympji” strzelił bramkę p. Behrendt.

Wszyscy gracze „Olympji” nadzwyczaj ofiarnie grali, wyróżnić jednakowoż specjalnie należy: pp. Maliszewskiego, Walaszewskiego, Kłosa, Orzechowskiego i Michałaka. Najlepszym na boisku ze strony „Pogoni” był Wacek Kucha. Gra z obu stron była bardzo ambitna. Sędziował przewodniczący wydziału sędziowskiego p. Mallow z Poznania dobrze, przeoczył jednakowoż kilka spalonych na korzyść „Olympji”.

Rezultat nie odpowiadał coprawda rzeczywistości gry, a właściwie winien być 7:3, albowiem dwie zupełnie pewne bramki nie zostały przez atak „Olympji” wykorzystane.

Frekwencja publiczności dość liczna, uwzględniwszy jednakowoż szalone wydatki połączone ze sprowadzeniem mistrza Polski, którego Pomorze, a w szczególności Grudziądz, miało zaszczyt pierwszy raz gościć, ponownie podkreślić trzeba, że tak władze jak i ogół publiczności jeszcze mało interesuje się sportem. Niechaj ten mecz, który ze strony Zarządu „Olympji” kosztował tyle wysiłków, był bodźcem dla wszystkich na przyszłość i każdy podaży na mecze, urządzone przez Tow. Sport. „Olympia”, albowiem zarządowi tegoż Towarzystwa: prezesowi p. dyr. Andrótowi oraz wiceprezesowi p. prokurent. Kolczykowski mamy w szczególności do zawdzięczenia, że dla sportowców Grudziądz jest boisko sportowe.

Marwin.

DRUKARNIA POMORSKA T. A., GRUDZIĄDZ.

Redaktor odpowiedzialny: Jerzy Kruszwski

Z powodu nieprzybycia dostatecznej ilości członków, odbędzie się

Walne Zebranie

Spółdzielni Budowlanej,
Spółki z ogr. odp. w Grudziądzu
w sobotę, dnia 11-go lipca br. o godz. 8 wiecz-
w sali posiedzeń Rady Miejskiej (Ratusz I) z na-
stępującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie,
2. Sprawozdanie Zarządu i udzielenie abso-
lutorjum,
3. Zatwierdzenie bilansu,
4. Wybór 12 członków Rady Nadzorczej,
5. Sprawa budowy dalszych domów,
6. Wnioski i wolne głosy,
7. Zamknięcie.

Jeżeli w oznaczonym czasie nie zbierze się
dostateczna ilość członków, odbędzie się pół go-
dziny później drugie zebranie, które bez wzglę-
du na ilość obecnych członków prawomocnie
będzie obradować i uchwalać. (3019)

RADA NADZORCZA

(—) Sujkowski.

Licytacja sądowa.

W poniedziałek, dnia 6 lipca br.
o godz. 11 przed poł., sprzedawać będą w drodze
licytacji za natychmiastową zapłatą:

biurko dęb., bibliotekę z szafką i stoj. zegar.
Miejsce sprzedaży ul. Sobieskiego 14, II p.
3022 **Jaranowski**, komornik sądowy

Szan. Panowie i Panie!

Podgórski

poleca

buciki eleg., trwałe i tanie
Grudziądz, ulica Stara 16
2980

Baczność!!! Tow. Powst. i Wojaków Michale
i okolica urządziła w niedzielę,
dnia 5. VII. br. u druha Andrzejewskiego Ober-
ża pod Czerwonym Orłem w Dragaszu od g. 15

swoją pierwszą zabawę latową
na którą mieszkańców miasta Grudziądza i oko-
licy zaprasza
ZARZĄD.

Pierwszorzędną asfaltową

Papę Dachową

Smole destylowaną

Lepnik

Karbolineum

Wapno

Cement portlandzki

Trzcinie sufitową
Plecionkę drucianą
Kredę spaloną
Gips murarski

Gips sztukatorski
Szczotki do smelowania
Gwoździe papowe itp.

poleca po cenach konkurencyjnych

FABRYKA TEKSTUR DACHOWYCH

W. Kulowski i S-ka T. z o. p., Grudziądz

Telefon 423. Biuro: Ogrodowa 23

Telegramy: „Fatedach“

Fabryka: Tuszewska Droga. [2322A]

Jacobson własne laboratorium techni-
czno-dentystyczne zał. r. 1907.
Plac 23-go Stycznia nr. 23, I.
(dawniej Rynek Zbożowy)

ZĘBY od 2 zł począwszy
Prawdziwe korony złote (900) od 20 złotych po-
cząwszy. Zęby sztyfcikowe od 10 zł począwszy.
Reperacje i przerabianie w jednym dniu.

Szmaty przeprane do czyszcze-
nia maszyn kupuje
w mniejszych i więk-
szych ilościach
Drukarnia Pomorska

STRUG SP. AKC. TEL. 159
GRUDZIĄDZ

STRUG SP. AKC. TEL. 43.
ZAKOPANE

MEBLE

na dogodnych
warunkach!

Ekspozyty na Wystawie oraz we własnym gmachu
przy ul. Wybickiego 30 nagrodzone Medalem Zło-
tym Wielk. Kom. I Wyst. Pom. i Medalem Bron-
zowym Min. Przem. i Handlu. [2920]

Ważne dla detalistów z prowincji!!

Krótkie towary

bielizna, pończochy, galanterja i nici

Saski Skład Hurtowy

Szmechel i Rozner Tow. Akc.

Grudziądz, Wybickiego 2/4

2858

Venzke & Duday, Grudziądz

Fabryka i biura przy dworcu kolejowym. Telefon 88

Fabryka papy dachowej

Destylacja smoły

Materiały budowlane

Polecamy pod przystępnymi warunkami:

Tekturę asfaltową
Asfaltową tekturę izol.
Smole węglową dest.
Asfaltowy lepnik dest.
Karbolineum czysty olej
Wytw. oliwy

Dziegiele
Olej motorowy
Naftalina
Cement portlandzki
Gips sztukatorski
i murarski

Wapno w kawałkach
Trzcina do sufitów
Cegły ogólnotrawne
Płyty posadzkowe gla-
zurowane
Złoty glinokowy glaz.

B. PELLOWSKA i SYN

ulica Trzeciego Maja 41 (róg Klasztornej)

najtańsze źródło zakupu w wielkim wyborze:

Wyroby
skórzane, to-
rebki damskie, to-
rebki dziecięce, to-
rebki podróżne, wa-
lizki, piki noż-
ne i t.d.

Parasole
Laski

Zabawki,
pilkę, organki i wszel-
kie artykuły jar-
marczne.

Odsprzedający otrzymują odpowiedni rabat!!!

Korzystnie tanio
sprzedam ładne mebelki,
wyplatane salfę, oraz kana-
pę dywanową-płazową.
Koszarowa 11, II piętro le-
wo, od 4 do 8 wiecz. 2730

DO SPRZEDAŻI:
Umywalka z płytą mar-
murową, regulator, obraz-
y, dywanik z linoleum,
stojak do garderoby,
wanna siedząca kąpie-
lowa, jedwabny abizur
i różne sprzęty domowe
Mickiewicza 4, III p. l.

Skład

kolon. i restaurację

wraz z pomieszczeniem
odstąpię z powodu cho-
roby obrotowemu kupco-
wi. Potrzeba ca 5000 zł
Zgł. do Gł. Pom. 2681p.

Tanio do oddania:
szafy, stoły, krzesła i in-
ne rzeczy oraz czujny
pies. Trynkowa 1, podwó-
rze ostatnie wejście, part.

Sprzedam tanio byle
natychmiast [2719]

FUTRO
męskie

„ELKI”,
kołnierz bobrowy
Czerwobodwana 19, m. 8

Rower męski
na sprzedaż. Stoyke,
Nadgórna nr. 22. [2712]

Młode rasowe [2728]

WILKI
6 tyg. stare sprzedaje
Sienkiewicza 6, sklep

Kupna

Używane łóżko
żelazne kupię. Zgł.
do Głosu pod nr 910p.

Kupujemy stale
beczki: od smoły,
smalou, oliwy,
sledzi i inne

Fabryka Tektury Dachowej
W. Kulowski i S-ka, Grudziądz,
Ogrodowa 23. - Tel. 423

Mieszkania

Pokój umebl. ładny z
osobn. wejściem zaraz do
wynajmu, tuż obok lokalu na-
dalający się na handel o-
woców, dla malarza lub
dekarza. Wiad. u gospodarza
Plac 23 Stycznia 7. II p. [2724]

2 pokoje umebl.
do wynajęcia Nadgórna
nr. 22, p. lewo. [2726]

Przyjmuję uczniów gimn.
na stancję
Opieka domowa za równon.
Zgł. Lipowa 29, II pr. pr.

Nauka - wychowanie

Udzielam LEKCIJ
damskiego i dzie-
cięcego. Zgłoszenia do
Głosu Pom. nr. 2717p.

Zguby

Zgubiono papiery
wojskowe
na nazw. Jan Gross Oddac
proszę Kalinkowa 17

Zgubiono papiery wojsk.
na nazw. Jan
Mohr. Oddac proszę Lipo-
wa nr. 2-12 [2709p]

Każda pani

kocha delikatną, czystą,
twarz, różowy młody
wygląd i pośladajacą
piękną cerę. To osiągnie
się tylko przez używa-
nie mydła liljowo mle-
cznego „Ergasta”.

Cena 75 gr. Zważać na
nazwę „Ergasta”. gdyż
są bezwartościowe naślą-
downictwa. Do nabycia
w Grudziądzu: Ka-
zimierz Podwójski,
skład kol.; Toruńska 28,
w Łasinie: Jan Go-
ryński, skład kol.; Nel-
denberger & Piątkow-
ski, skład kol.; Franci-
szek Szpitter, skład kol.

Posady

Od 1.VIII. 25 r. poszuku-
je się do składu towarów
kolonialnych rzutkiego

ekspedjenta

władającego dobrze je-
zykiem polskim i niem.
w słowie i piśmie. Zgło-
szenia z załączeniem od-
pisu świadectw i podan.
wysokości pensji bez u-
trzymania uprasza [3025]

F. Dumont
Grudziądz, Pańska 17

Mechanika lub ślusarza
specjalistę na reperaturę
wirówek, rowerów, ma-
szyn do szycia. Na małe
miasto, z woln. utrzyma-
niem poszukuje się z po-
datkiem warunk. i swia-
dectw natychmiast. Of.
do Głosu Pom. nr. 2680p.

Panienka

będąca już w miesiącach,
umiejąca dobrze gotować,
zaprawić i piec, poszu-
kuje od 1 sierpn. posa-
dy przy kuchni albo za
pokojówką. Oferty do
Głosu Pom. nr. 2716p.

Asystentka

działa w zawodzie den-
tystycznym potrzebna
natychmiast
na samodzielne stanowi-
sko na Pomorzu. Uprasza
się o nadesłanie kopii
świadectw i fotografii.
Czesława KOREWO
SIAROGARD, Siarowska 21

Młoda, silna
dziewczyna
na cały dzień natychm.
poszukiwana [2712]
Sanewski, Mała Jarno
Nowowiejska 7.

Różne

Ogłoszenie.

Dnia 27. 6. wydano
młynie z Eksp. багаж.
Grudziądz, walizkę ko-
szykową za nr. 4662.
Uprasza się takową
zwrócić powrotem, w
innym raz e będzie śle-
dztwo wdrożone. [2715]

Książeczkę stanu służby
oficerskiej wraz z kartą
mob. nr. 126/23. unie-
ważniam. Dr. Rudkow-
ski Stanisław, por. rez.

Wielki zarobek!

Ludzie posiadający patenty
domokrzesne, uprawniające
do handlu domokrzesnego
na wsi. otrzymują bardzo
korzystny artykuł do sprze-
dazy. Zgłaszajcie się Koszar-
owa 11, II piętro lewo, od 6
do 8 wieczór [2729]

PISMO DLA WSZYSTKICH POŚWIĘCONE SPRAWOM LOTNICTWA CYWILNEGO I WOJSKOWEGO

„LOTNIK”

ORGAN ZWIĄZKU LOTNIKÓW
POLSKICH - DWUTYGODNIK.

Redakcja i Administracja: **Poznań, ulica Sieroca nr. 2.**

Egzemplarz 20 groszy

P. K. O. Poznań 206.896

Kwartalnie 1.50 zł